

BAĞIMSIZLIK
DEMOKRASI
SOSYALİZM
İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASİ HABER VE YORUM DERGİSİ SAYI: 230

3 EYLÜL 1979 7.5 LIRA

Yiğit Ülker işçileri lokavt tehditini boşa çıkarıyor.

Ülker işçileri lokavtı yırtıyor

Istanbul'da Ülker Fabrikalarında 1.200 işçinin on gündür sürdürdüğü eylem yeni bir boyuta ulaştı.

10 ay öncesi işyerinde temsilci seçimlerinin yapılması için ilericiler işçilerin öncülüğünde başlatılan kampanyayı patron dikkatle izliyordu. İşyerinde işçilerin aralarında bir takım olumsuzlukları aşarak kenetlenmeye başlaması TÜSIAD'çı patron Sabri Ülker'i telaşlandırıyor. Öncü durumundaki 6 işçinin iş akitleri gerekçesiz feshedildi.

Gereğe belliydi. Sömürünün en yoğun olduğu Ülker'de sınıf mücadelesi ele-kemiğe bürünmüş, işçiler sömürünün kaynağını daha açık kavramaya başlamışlardı. Patrona ve soygun düzenine karşı birlik içinde mücadele kararlılıkları geliyordu. Burjuvazinin korkulu rüyası bilimsel sosyalizm Ülker patronunun karşısına dikiliyordu. Bu gidişi durdurmak, işçileri baskı altına alıp, yıldırım yoluyla seçen TÜSIAD'çı patron "çıban başı" gördüğü ilericiler, yurtsever işçilerle

rin işlerine son verdi. Örgütlülüğün tokadını yediği kadın işçilere karşı özel uygulamalara girişti.

Temsilcilik seçimlerini, işçilerin devrimci birliğini sağlayacak işçilerin kazanması patronu çileden çıkardı. Burjuva yasalarına göre bile haksız olarak işten atılan 6 kişinin geri alınması için yapılan girişimler sonuçsuz kalıyordu. İşveren tavrını sınıf kinyesi sürdürüyordu. İşyerinde provokasyonlarla işçileri birbirine düşürmeye çalışıyordu.

Toplu sözleşme gereği işe almak zorunda olduğu geçici 21 işçi yerine başkalarını alması bardağı taşıran son damla oldu.

27.8.1979'da işveren fabrikayı kapattığını söyleyerek lokavt ilan etti. İşçiler fabrikanın önüne mavi çadırlarını kurarak direniş geçtiler.

1.200 Ülker işçisinin açlığa terk edilmesini lokavtın "demokratik" bir hak olmak bir yana açıkça insanlık suçu olduğunu bir kez daha gösterdi.

İşyeri temsilcisi HASAN GAZI İŞİK "Mücadelede kararlı olduklarını, direnişin sadece hak mücadelesi olmaktan çıkıp, politik içerik kazandığını sonunda

kazananın mutlaka işçiler olacağını" vurguladı.

YURUYUŞ yasal olmayan yollarla işten çıkarılan ÜLKER işçileriyle fabrika önünde, direniş çadırında görüşti. Soruları, direnişçi Ülker işçileri adına yanıtlayan İşyeri Temsilcisi ve DISK, Gıda-İş Genel Yönetim Kurulu üyesi Hasan Gazi İşik'la yaptığımız görüşmeyi sunuyoruz.

YURUYUŞ: Toplu sözleşme dönemine girildi. Bu aşamada patronun 1.200 işçiyi sokağa atması, üstelik yasalara da hiçe saymasını nasıl yorumluyorsunuz.

HASAN GAZI İŞİK: Ülker işçilerinin karardılığı, mücadele azmi geliyor. Sömürünün nereden kaynaklandığını, düzenle bagını daha netçe kavnyor. Patronun asıl hazmedemediği budur. Ekonomik, demokratik isteklerden önce bizlere gözdağı vermek istiyor. Sabri Ülker'in tavrı politiktir. Zaten direniş şimdinden politik bir öz kazanmıştır.

İşyerimizde 1.200 işçi çalışıyor. Daha önce kadın işçilerin sayısı kabarktı. Sendikamız örgütlenmesinde militanca mücadeleden kadın işçilerden gelmesi patronu erkek işçi alımına yöneltti.

10 ay önce temsilcilik seçimi için imza topladık. Bu bizim kendi iç sorunumuzdu. Ancak patron ne hikmetse küplere bindi. İşçilerin devrimci uyanışından rahatsız oluyordu. 6 öncü arkadaşımızın iş akitleri feshedildi.

Arkadaşlarımızın işe dönmesi için girişimlerdede bulunduk. Her yol denendi. Patron diretiyordu. Son olarak 21 geçici işçi arkadaşımız işten çıkarıldı. Sözleşmenin amir hükmüne rağmen işe başkaları alındı. Basına da yansıdığı gibi işveren fabrikanın kapatıldığını bildirerek kanunsuz lokavta başvurdu. Lokavt ilanını ise hâlâ işyerine asamamış durumdadır.

YURUYUŞ: Gelişmeleri nasıl yorumluyorsunuz?

HASAN GAZI İŞİK: İşveren uzlaşmaz tutumuyla bizi kavgaya zorladı. Burjuvazinin kavgaya davetini zaten kabule etmişiz. Ülker patronu sınıfımızın en etkin silahıyla altedilecektir.

Eylemimizin başarısı işçi arkadaşlarımızın sınıf mücadelesinin özünü kavramasında ve ilkeli birliğinde yatıyor. 1.200 Ülker işçisinin tek yürek, tek yumruk kale gibi birliği dosta düşmana gösterildi. Yenilmezliğimizin kanıtı budur. Kavgayı mutlaka Ülker işçileri kazanacaktır.

İLLER BANKASI'NDA MAOCULARLA FAŞİSTLERİŞBİRLİĞİ YAPIYOR

Maocu Aydınlık gazetesi, İller Bankası'nda tutunma çabaları içinde, faşistlere arka çıkmaktan çekinmiyor. Aydınlık gazetesi, İller Bankası'nda çalışan faşistlerin 21 Ağustos günü Yeni Teknik Enerji-İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri Rüştü Yaralı ile Ankara Şube Mali Sekreteri İbrahim Tekin'e yaptıkları saldırıyı gözden kaçırma gayreti içine girmiş. 28 Ağustos günlü Aydınlık'ta çıkan yazıda, İller Bankası'ndan temizlenmeye başlamaları üzerine, moral aşılanıyor faşist çetelere. Ayrıca, Yeni Teknik Enerji-İş Sendikası'na karşı faşist Türk Sen Sendikası ile Sarı Tes-İş Federasyonu'nu desteklemekten de kaçınıyor.

TARSUS'LU EMEKÇİLER İSTEKLERİNİ DİRENEREK GERÇEKLEŞTİRDİLER

Tarsus'da, Adana'yı Merin'e bağlayan ve NATO yolu adıyla bilinen karayolunun Tarsus içinden geçen kısmında meydana gelen bir trafik kazası sonucunda başlayan olaylar, yolun çevresinde oturan mahalle sakinlerinin de katılımıyla daha da büyüdü. Musalla adıyla bilinen Yeşil Mahallenin içinden geçen bu anayolda, alt üst geçit olması nedeniyle daha önce de sayısız trafik kazası olmuş ve çok sayıda yurttaş ölmüştü.

Kazadan hemen sonra olay yerinde toplananlar, yola kurdukları barikatlarla trafiği

keserek, yetkililerden çözüm almalarını istedikler. Bunun üzerine olay yerine gelen Tarsus kaymakamı, İçel vali müavini, Tarsus jandarma komutanı ve emniyet amiri halkı dağıtarak yolu trafiğe açmak isteyince topluluk çeşitli protesto gösterilerinde bulundu. Olay yerine gelen güvenlik kuvvetleri de, gördükleri tepki karşısında uzaklaşmak zorunda kaldılar. Güvenlik kuvvetlerinin dağılmasından sonra, yetkililer alt üst geçit yapılabildiği vadiinde verdiler ve direniş son verildi.

İNCIRLI PIYANGOTEPE'DE POLİS TERÖRÜ

Ankara'nın İncirli mahallesinde bulunan Et Balık Kurumu satış bayii, mahalleli emekçilerin bir kilo et almak için saatlerce kuyrukta bekledikten sonra, çoğu kez onu da alamadan evin yolunu tuttıkları bir çile doldurana yeri. Üstelik, mahalleliler bir de Etlik karakolunun MHP'li polislerinin tehditlerini yaşıyor. Etlik karakolu polisleri, her gün 40-50 kilo et aldıktan sonra, kuyrukta çile dolduranlarla alay ederek, polis arabasıyla karakola dönerler.

Geçtiğimiz bayram günü ise bu rezillikler toplu bir saldırıya dönüştü. Kuyrukta bekleyenleri sara sokma gerekçesiyle genç kısırlara sarkıntılık etmeye başlayan MHP'li polisler tepki gösterilmesi üzerine, kadın, erkek, çocuk demeden tekme, yumruk ve copla saldırıya geçen polisler, birçok kişiyi de gözaltına aldılar. Gözaltına alınanlara ağır hakaretler eden polisler, Başbakan'a ve İçişleri Bakanı'na da herkesin gözü önünde çeşitli küfürler ettiler. İncirli emekçilerin, başlarına bela olan MHP'li polisler hakkında "ilgililer" in daha ne kadar ilgisiz kalcaklarını çok merak ediyorlar!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, İLERİCİ AYDINLAR, İLERİCİ GENÇLER!...

Türkiye İşçi Partisi 14 Ekim 1979'da seçim yapılacak 29 ilin tümünde seçimlere giriyor

Seçim dönemleri, Partimizin, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinde, sesini ülke çapında ve yoğun biçimde duyurabilme olanaklarını vermektedir. Seçim çalışmalarının etkin ve başarılı sonuca ulaşmasında Partililerin cesur, özverili çalışmalarının yanısıra, Partimize inanmış, gönül vermiş arkadaşlarımızın da katkıları büyük önem taşımaktadır.

Türkiye İşçi Partisi Merkez Yönetim Kurulu'nun Parti'nin tüm üye ve aday üyelerinin aylık gelirlerinin belli bir yüzdesini Ağustos, Eylül, Ekim aylarında Parti merkezine bağış olarak göndermeleri konusundaki kararını Parti dostlarına da duyurmaktadır.

Gerçek ve kurtuluş yolu olan sosyalizmin ve sosyalist mücadeledenin güçlendirilmesi, aynı zamanda faşizme karşı mücadelenin de kalıcı sonuca ulaşmasını sağlayacaktır.

Yurtseverler, anti-faşistler, ilericiler, demokratlar

Tüm sosyalistler!...

Bağış kampanyasına. Görev başına!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL MERKEZİ

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
Bağış Kampanyası, Hesap No: 60
Ziraat Bankası - Çemberlitaş Şubesi
İSTANBUL

YURUYUŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Sti. adına NİHAT SARGIN • Genel Yayın Yönetmeni: Zeki KILIC • Yazı İşleri Müdürü: Neset KOCABİVİKOĞLU • Teknik Sekreter: Bülent ARTAMLI • Yönetim: Kurnur Sok. 15/8 Kızılay • ANKARA Tel: 17 45 81 • İstanbul Bürosu: Piyerisli Cad. 21/3 Camburlitas - İSTANBUL Tel: 26 35 67 • Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA Tel: 230 34 72 • İlan Kosulları Arka kapakrenkil 22.500 TL., Arka kapak sıyah bayaz 18.000 TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL. Yayın İlanları % 50 İndirilmiştir. • Baskı: Daily News Web Ofset Tesistleri

• Abone koşulları: Yıllık 300. TL., Altı aylık 150. TL. • AVRUPA: Altı aylık (30 DM), Yıllık (60 DM) • AMERİKA: Altı aylık 500 TL., Yıllık 1000 TL. • AVUSTRALYA - JAPONYA: Altı aylık 600 TL., Yıllık 1200 TL.

• Ödeme Adresi: TÜRKİYE: YORUYUŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 • AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

Gericiiliğin uygun adımları

TIP BAŞKANLIK KURULU:

"Cumhurbaşkanı Anayasa dışına düşmüştür"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Cumhurbaşkanının 30 Ağustos demeci üzerine geçtiğimiz Cuma günü bir açıklama yayınladı. TRT'nin 31 Ağustos günlü bülteninde yasa dışı bir sansüre uğrayan açıklamada şöyle deniyordu:

"Cumhurbaşkanı 30 Ağustos demeciyle Anayasa dışına düşmüştür. Cumhurbaşkanının sınıf ayrımına göre faaliyet alamaz sözleri bunun kanıtıdır.

"Sınıf esasına göre faaliyet yürütülmesi şüpheye yer bırakmayan fetvasına bağlı değildir. Çünkü bu nesnel bir gerçekliktir. Toplumda sınıflar varsa sınıf mücadelesi de olacaktır. Türkiye toplumdur ve sınıflar vardır ve sınıf mücadelesi de olacaktır, olmaktadır. Bu mücadele aynı zamanda Anayasa ve yasaların teminatı altındadır. Aslında Cumhurbaşkanı'nın sözleri de sınıf mücadelesinin içinde, egemen sınıflar safında bir vaziyet almıştır."

TIP Başkanlık Kurulu'nun bildirdiği şöyle devam ediyordu:

"Türkiye'de sömürücü egemen sınıflara karşı işçi sınıfının, yoksul köylülerin, ilerici aydınların ve gençlerin yürüttüğü mücadele vardır ve bu mücadele gelişip güçlenmektedir. Bu mücadeleyi durdurabileceğini veya yok edebileceğini sananlar sadece aldandakilerdir. Bugüne kadar hep aldandıklarıdır.

"Türkiye İşçi Partilileri bu sözlerle ilk defa karşılaşmıyorlar. 1960'lardan sonra nice 'muktedir adam' özentsiz içinde olanlar etrafa kükeyip durdular. Ama yaşam onları bir kenara koymuş, gerçek yerleri daha açığa çıkmıştır. Bugün bunlar ya idare heyetinde, ya bir bankanın idare meclisinde koltuklarında oturmaktadır.

TIP Başkanlık Kurulu bildirisinin son bölümünde de şöyle deniyordu:

"Ezcek baş arayanlar başlarını demokrasi duvarına çarpacaklardır. İşçi sınıfımız, yoksul köylüler, ilerici aydınlar ve gençler, Türkiye İşçi Partisi öncülüğünde demokrasinin koruyucusu ve geliştiricileridir. Demokrasi safı ve bu tür tehditlere pabuç bırakmayacaktır."

Geçtiğimiz hafta başından başlayarak Türkiye'de gericiiliğin yeni bir sistemli kampanyaya giriştiği görüldü. Kampanya, "ülke bütünlüğünü bozmaya yönelik tehlikeleri" hedef alma görüntüsü arkasında, militarist üst kademelere güç kazandırmaya, uzlaşmacı CHP hükümeti üzerinde de yeni bir baskı yaratmaya ve bütün olarak demokratik güçleri tehdit etmeye yönelikti.

Sözü edilen kampanya Genel Kurmay Başkanı Evren'in 26 Ağustos demeciyle belirginlik kazandı. Evren'in çıkışı, yine ODTÜ'nün son açılış törenindeki olaylara dayandırılarak, "sol"dan gelen bir tehlikeye karşı "Türkiye Cumhuriyetini koruma ve kollama görevini tam anlamıyla ve kusursuz olarak yerine getireceği" anlatılıyordu.

Cumhurbaşkanı Korutürk'ün 30 Ağustos demeci de gerçekte Evren'in 26 Ağustos demecinin bir devamıydı. "Ülke bütünlüğünü bozmaya yönelik açık-kapalı, içten ve dıştan destekli çabaları" asıl tehlike gösteren demec, bir kere daha "Cumhuriyeti koruma ve kollama" görevine atıfta bulunarak sürüyor, "belki bazılarının başı ezilecektir" ölçüsüne varan bir tehditle sonuçlanıyordu.

"Uygun adım" biçiminde birbiri izleyen bu çıkışlar, gerici basın tarafından büyük alkışlarla karşılandı. Faşist katliamların kitle kırımını boyutlarına ulaştığı, her biri arasındaki örgütlü bağların ayan beyan ortaya çıktığı ve böylece faşist terör örgütlerinin kaynaklanan tehditlen boyutlarının apaçık belli olduğu "siyasi parti" sıfatını taşıyan bir kuruluşun-MHP'nin bütün bu te-

Cumhurbaşkanı
30 Ağustos
demeciyle
Anayasa
dışına çıktı

rörizm dalgasının arkasında olduğunun açığa çıktığı koşullarda "faşizm tehlikesi"nden söz etmeyi akıllarından bile geçirmeyenlerin, malzeme diye mumla aradıkları birkaç mizansen sarılarak "ülke bütünlüğüne yönelik tehditlere" karşı chat seferberliğine girişmeleri, gerçek amacını hemen ele veriyordu. Amaç, gericiiliğin güçlerini sağlamlaştırarak, onları demokratik güçler karşısında tek bir cepheye birleştirmektir.

"Ülke bütünlüğüne yönelik tehditleri" öne sürerek "bir avuç azınlığı yok etme" heyecanına kapılanların, aynı günlerde Türkiye'nin NATO'ya sadakatini göklere çıkarıp Yunanistan'ı yeniden NATO'nun askerine katmak için davet göndermeleri de bir rastlantı değildir. Ya da aynı günlerde Türkiye'nin en büyük basını tekelinin, "komünizme ve faşizme karşı" CHP ile AP liderlerinin birleştiğini ilan etmekte sabırsızlanmasında da yadigar olacak bir yan yoktur. Tüm demokratik güçleri hedef alan bir saldırının parçalarıdır.

GENÇ ÖNCÜ ÜYESİ
MESUT KORKMAZ POLİS
ENSTİTÜ'LÜ FAŞİSTLER
TARAFINDAN KATLEDİLDİ

Genç Öncü Nallihan Şube Yönetim Kurulu Üyesi Mesut Korkmaz, 25 Ağustos Cumartesi günü faşistler tarafından katledildi.

Mesut Korkmaz ve dört arkadaşı, cumartesi akşamı yemek yemek için gittikleri lokantada, ilçe savcısının da tahrikleriyle olay çıkartmak isteyen bir grup faşistle karşılaşmışlar ve lokantadan ayrılmışlardı. Bindikleri taksiyi takip eden faşistlerin arasında Polis Enstitüsü öğrencisi Aziz Arkan, Hüseyin Yalçın, M. Kemal Karakoç ve Bilal Korkmaz bulunuyordu. Faşist saldırganların kurdukları pusuda açtıkları ilk yayılım atışını atan Mesut, ikinci kez yapılan saldırıda Aziz Arkan'ın kurşunlarına hedef oldu...

Mesut'un katledilmesi üzerine ilçe ve civar köylerden gelen bine yakın emekçi, yapılan cenaze töreninde, "Faşist odakların dağıtılması ve MHP ve UGD'nin kapatılması" ni istedikler.

Cinayet üzerine bir açıklama yapan TIP Ankara İl Başkanı Zeki Kılıç, katliamın, "askerlik şubesi komutanı asteğmen, savcı, Pol-Bir'li polisler ve diğer MHP yanlısı kişilerce ilçede öteden beri tezgahlanan oyunlar ve Çayırhan Kömür İşletmelerinde faşist hareket tarafından başlatılan saldırıların başariye ulaşmaması" üzerine planlandığını bildirdi. Zeki Kılıç, "MHP yanlısı olarak bilinen ve tertipler dışında olmayan Nallihan savcısının olayları saptırıp adı bir vakaymış göstermeye çalışmasına rağmen" katliam faillerinin yakalanacağını da belirtti.

gündemin başında

Antikomüniz uzlaşanlar

Hürriyet Gazetesinin iki büyük partiyi yaptığı "birlik" çağrısı, demokratik güçlerle, gerici, faşist güçler arasındaki mücadelenin iyice kızıştığı, MHP'nin ipliğinin açıkça pazara çıktığı günlerin ardından geldi. "Birlik" çağrısının öncesindeki günler aynı zamanda, gerici ve faşist güçlerin o ber zaman ki "bölücülük" suçlamalarına sarılarak ve şoven milliyetçi duygularla körükleyerek, demokrasi güçlerine karşı başlattıkları yoğun bir saldırının da damgasını taşımaktaydı.

MHP'nin ipliğinin pazara çıkarıldığı ve "MHP kapatılmıdır" isteminin geniş kitlelerce dile getirildiği günlerde ise CHP'nin yapabileceği iki şey bulunmaktaydı. laşmayı bir kenara bırakarak demokrasiden yana olan tüm güçlerle birlikte cesaretle faşist odakların üzerine yürüyecek, böylelikle gerici-faşist güçlerin saldırılarına da etkisizleştirilmesi sağlanacaktı; ya da gerici-faşist güçlerin saldırılarına karşısında bir kez daha uzlaşma zemini aramayı yeğ tutacaktı. CHP ikincisini, bir kez daha uzlaşmayı tercih ederek, yeniden gerici-faşist güçlerin istedikleri platforma çekildi. Yıllar önce "kendisini, kimsenin 'bölücülük' suçlamalarına inandıramayacağını" söyleyen Ecevit, Doğu ve Güneydoğu Anadolu illerinde skryönetim uygulamasına başvurduktan, seçim gezilerinin temel teması olarak 'bölücülük' temasını işledikten sonra, bugün artık açıkça kendisinden söylenmesi istenenleri söylemek, yapılması istenenleri yapmak durumundadır.

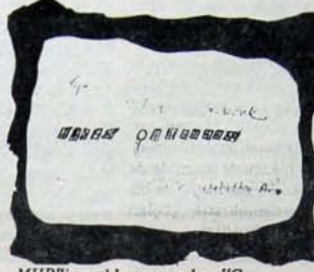
Nitekim Ecevit'in, Hürriyet Gazetesinin asgari anlaşma koşulları olarak ettiği "ilkeler" de Demirel ile bir araya geldiği ortaya çıkmıştır. Bir araya gelinen ve gelindiği açıklanan temel anti-komünizmden başkası değildir. Bugüne kadar izlediği uzlaşmacı tutumunun ve Hürriyet Gazetesinin çağrısına verilen yanıtların sonucunda CHP'nin artık, "asgari sorunlarda AP ile anlaşılıyor, ama ben hükümet olmalıyım" noktasına sürüklendiği ortaya çıkmaktadır. CHP artık lktidarda kalabilmenin tek koşulunu bu noktada güvence vermekte aramaktadır. CHP'nin şimdiki sarıldığı, "Devleti kuran partiyiz, kurtaran da biz olacağız" sloganının anlamı da budur.

"Temel saptamalarda anlaşılıyor, ama ben daha iyi partiyim" çizgisine sınırlanmış olan ve artık geride verecek ödün bırakmayan CHP'nin bütünüyle teslim alınması için "milli birlik" temeli üzerinde yeni uzlaşmalar dayatılmaktadır. Gerici basının Genel Kurmay Başkanı Evren'in demecini "muhteşem" diye nitelediği günlerde, Hürriyet Gazetesinin "Ordu geniş tabanlı bir formül istiyor" izlenimlerinin yaratılması anlamıdır. Öte yandan da Cumhurbaşkanı'nın işçi sınıfının mücadelesinin önüne set koymaya çalışmaktan başka hiçbir anlamla gelmeyen demecindeki "harbiyelerin sözlerine kulak veriniz" sözlerinin ön plana çıkartıldığı görülmektedir.

Geniş emekçi yığınlar anti-faşist istenlere sıkı sıkıya sarılmış durumdadırlar. İşçi sınıfının politik hareketi gün geçtikçe yeni mevzilere ulaşmakta, kitleler içindeki saygınlığı ve etkinliği giderek daha da artmaktadır. Geniş kitleler faşizme karşı demokrasi için mücadele etmekten bir an için vazgeçmeyecektir.

• neşet kocayikoğlu

Bahçelievler katliamı faillerinden A. Şahiner MHP yöneticisi Erdil'i avukat olarak talep etti

MHP'li sanıkların pusulası "Genel Merkez'e" başlığını taşıyor.

Şahiner avukat olarak Erdil'i talep ediyor

— Ankara Mamak Cezaevinde bulunan MHP yanlısı tutukluların, cezaevi dışına göndermeye çalıştıkları "Genel Merkez'e" ibareli bir mektup ele geçirildi.

— Tutuklu MHP yanlılarının ihtiyaç listelerini kapsayan pusulada, Bahçelievler katliamının faillerinden olarak yargılanan Abidin Şahiner'in MHP Ankara İl Yönetim Kurulu eski üyesi Abdülkadir Erdil'i avukat olarak talep ettiği ortaya çıktı.

— Avukat A.Erdil'in yazıhanesine geçen yıl yapılan baskında 11 faşist suç aletleriyle yakalanmış, eylem planları ele geçirilmişti. Av.Erdil'in Maraş'taki ETKO davası sanıklarıyla Ankara'daki Tepecik, Balgat, Beşevler katliamları davalarında da MHP yanlılarının avukatlığını sürdürdüğü bildiriliyor.

Abidin Şahiner

MHP eski Ankara İl yöneticisi Abdülkadir Erdil'in yine MHP'li tutukluların başka davalarında da görev aldığı bildiriliyor. Ankara Anıttepe Akşam Ticaret Lisesinde ticaret hukuku dersleri de veren Erdil'in avukat olarak görev aldığı bu davalar arasında, Maraş'taki ETKO davasıyla Ankara Tepecik, Balgat ve Beşevler katliamlarına ilişkin davalar da yer alıyor.

MHP yanlısı tutukluların cezaevi dışına çıkarılmaya çalıştıkları bir belgede ele geçirilen bilgiler, faşist cinayet ve saldırı olaylarının birbirinden bağimsız, "münferit" olaylar olmadığını bir ke-re daha kanıtlamışlardır. Bu olayların sanıkların cezaevinde bile örgütlü olmayı sürdürmekte, yasal görünümü parti ya da yan kuruluşlarının "Genel Merkezle" ilişkilerini sürdürmektedirler. Bunların en basit gerek-sinimleri bile "Genel Merkez" tarafından karşılanmaktadır.

Şimdi bu olayların hesabını sormanın zamanı gelmiştir. Bu sanıkların üyesi ya da yandaşı bulundukları parti ve yan kuruluşlarının, tek tek her bir tutuklunun yargılandığı saldırı ve cinayetlerle bağlantıları açıklanmalıdır. MHP'nin ya da yan kuruluşlarının, bu tutukluların gereksinimlerini neden ve nasıl hangi olanaklarla karşıladığı ortaya çıkarılmalıdır. MHP eski il yöneticisi Abdülkadir Erdil'in Abidin Şahiner tarafından avukat olarak talep edilmesinin, Erdil ile Bahçelievler katliamı arasında hangi ilişkiye dayandığı da ortaya çıkarılmalıdır.

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesi'nde 15 Ağustos günü yapılan duruşmada, Mamak cezaevinde bulunan MHP yanlısı tutukluların, cezaevi dışına göndermeye çalıştıkları "Genel Merkez'e" ibareli bir mektup ele geçirildi. Sıkıyönetim mahkemesi tarafından adam öldürmeye tam teşebbüs suçundan yargılanan tutuklu sanık Hüseyin Akyıldız'ın tutuksuz sanık Hamdi Güray Çelik'e verdiği mektup, savcılık tarafından saptanarak ele geçirildi. Mamak cezaevindeki tutukluların Selahattin Arpacı tarafından gönderildiği anlaşılacak kağıt tomarının üzerinde, "Genel Merkez'e" yazısı bulunuyordu. Olay üzerine tutanak tutularak Sıkıyönetim Komutanlığına başvuruldu.

Cezaevindeki MHP yanlıları tarafından hazırlanan listelerde, tutukluların çok sayıda giyim ihtiyaçları ile, bunların her koğuştaki teslim edilecekleri "koğuş sorumlularının" adları bulunuyordu. 200'e yakın MHP yanlısı tutuklunun pantolon, gömlek vb. isteklerinin isim isim sıralandığı listelerde, Bahçelievler katliamı faillerinden Abidin Şahiner ile Duran Demirkıran'ın da sırasıyla 7. ve 5. koğuşların sorumluları olarak belirtildiği görüldü.

Diğer koğuşların sorumluları olarak ise şu

adlar belirlendi: Nevzat Bor (3. koğuş); Yaşar Şimşek (11. koğuş); Ekrem Sellin (8-9-10. koğuşlar); S.Arpacı veya Mustafa Çürük (4. koğuş); Hakkı Kurt (6. koğuş).

MHP yanlısı tutukluların isteklerini belirten listede, ayrıca bir dizi tutuklunun avukat istekleri de yer alıyordu. Bunlar arasında bulunan Abidin Şahiner Bahçelievler'de yedi Türkiye İşçi Partili'nin katledilmesi olayının fallerinden idi ve listede isimlerin karşılığında sü-tunda, "davasına A.Kadir Erdil'in katılması istiyor" ibaresi yer alıyordu.

Avukat Abdülkadir Erdil MHP'nin Ankara İl Yönetim Kurulu'nun eski üyesiydi ve bu görevini 9 Şubat 1978 günü Ankara Hanımelli sokaktaki yazıhanesinde yapılan aramada 11 faşistle birlikte ve patlayıcı maddelerle yakalanmasına kadar sürdürmüştü. Erdil'in MHP yöneticisi olduğu, o günlerin-gazetelerinde yer almış, bu haber kendisi ve MHP Genel Merkezi tarafından yalanlanmaya çalışılmıştı. Yazıhanesinde yapılan aramada "Toros" obası adı altında çalışmalarını sürdüren komandalının eylem planlarıyla birlikte ele geçirilen Abdülkadir Erdil, yazıhanenin gerçekte kendisine ait olmadığını ve başkasına kiralamış bulunduğunu öne sürmüştü, ne varki Erdil'in hâlâ aynı yazıhanede çalışmaya sürdürdüğü bildiriliyor.

ODTÜ öğrencilerini hedef gösterenler sorumluluktan kurtulamaz

Gözetilene alınan ODTÜ öğrencileri karakolda bekletildi.

ODTÜ tehditlere boynun eğmeyecek

Eğitimin iki yıldan beri kesintisiz bir biçimde sürdüğü ODTÜ, gerici-faşist güçlerin bir dizi provokasyonuyla kuşatılmak isteniyor. Universtenin açılış töreninde, birer oyuncaktan başka bir işlev taşımadıkları anlaşılacak bazı sormusuz grupların da "canla başla" yaptıkları yardımlarla düzenlenen operasyonla birlikte, bugün ODTÜ'de had safhaya varan bir gerçelikle bulunuyor.

ODTÜ'YE "YASAL" TERÖR
27 Ağustos Pazartesi günü meydana gelen olaylar, ODTÜ'de hazırlanan operasyonların bir devamı özelliğini taşıyor. Bir öğrencinin, üzerinde silah bulunduğu gerekçesiyle jandarma tarafından korkunç biçimde dövülmesine tepki olarak toplanan öğrencilerin, kendilerini korumak için Hazırlık Okulu binasına sığınmaları üzerine, bir gün boyunca süren bir baskı ve yıldırma hareketi başlatıldı...

Önce, yalnızca jandarmaya karşı koyan öğrencilerin yakalanması gerekçesiyle Hazırlık Okulu binası kuşatıldı. Kısa bir süre sonra da bine yakın jandarma ve komando motorlu araçlarla tüm kampusu sardı. Öte yandan jandarmanın tutumunu protesto etmek için bölümlerden çıkan öğrenciler dipçikli saldırılarla karşılaştılar. Dipçik darbeleriyle yaralanan öğrencilerin hastaneye götürülmesi ise, iki saat geciktiriliyordu. Muhabirlikten rektör vekilliğine terfi eden Mehmet Kıcımın'ın seçtiği yöneticiler ise sıkıyönetime başvurarak kent içinden kalkan otobüslerin üniversiteye gelişini engelliyordu.

Kısacası, bir öğrencinin dövülmesi sonucundaki gelişmeler, yeni bir "ODTÜ olayı" yaratılmak için kullanılmak istenmişti. Bu hesap sonucudur ki, Hazırlık Okulunda bulunan öğrencilerin üzerine göz-yasartıcı bombalarla yapılan "çıkartma"yla, ODTÜ adeta bir savaş alanına dönüşürüyor, bir tatbikat alanı gibi kullanılıyordu. Gece yarısı ise, 488 öğrenci gözaltına alınarak Mamak Cezaevi'ne götürülüyordu.

ODTÜ'DEN NE İSTENİYOR?

ODTÜ'nün ilerici güçlerin ağırlığını duyurduğu bir eğitim kurumu olması, onun öteden beri gerici-faşist güçlerin boy hedefi olmasına neden oldu. Aynı güçler için, MHP'nin ve diğer faşist cinayet odaklarının yüzlerindeki maskelerini sınyıp, arındıkları katil suratlarının ortaya çıkmasının engellenmesi, yeni "ilgi alanları"nın bulunmasını gerektiriyordu. Ve ODTÜ'de belki de düşünülebiyecek en iyi hedefti! Ayrıca, seçim ortamı içinde olunması, bu güçler için politik yatırım

yapabilecekleri "olaylar" da gerektiriyordu. Çıkarılacak provokasyonlar sonucu eğitimin kesintiye uğratılması, hem 12 bin öğrencinin bulunduğu bir üniversiteyi işleme ve etkinlikten uzak bir konuma düşürecek, hem de hükümeti, "anarşiyi önleyemedi" gültüleriyle yıpratma fırsatı elde edilecekti.

ÇÖZÜM YOLUNDA İLK ADDM: BİRLİK

Bu provokasyonlar ne yazık ki başarıyla tersine çevrilemedi. Özellikle açılış törenindeki olaylardan sonra, kamuoyunda yıpranmış bir ODTÜ imajı doğdu. Bu olumsuzluğu ortadan kaldırmak elbette mümkündür. Ne var ki, bunun önkoşulu, ÖTK'nun politikasızlığı keyfileşiren yönetiminin dürtüst, önyargısız ve sosyalistlerle birlikte yana tutumundan geçmektedir.

ÖTK üzerinde hiç kuskusuz antidemokratik baskılar vardır ama, bu baskılar ÖTK yönetiminin öğrenci kitlesini yönlendirmede gösterdiği acizin ve çaresizliğin mazereti değildir. ÖTK yönetiminin içine düştüğü yönetimsiz bir yönetim konumu, aslında yıllardır ekilenin biçimlendiren başka bir şey değildir.

Bu durumun aşılması, bölümlikle de ileri bir demokratik kazanım olan ÖTK'nun varlığının korunması için, ODTÜ'deki tüm ilerici güçlerin ÖTK yönetiminin ortak çalışması yaşama geçirilmelidir. Varolan koşulların dayattığı en gerçekçi çözüm budur. Olumsuz gelişmelerin tersyüz edilmesi için sosyalistlerin yapıcı önerileri ciddi bir biçimde değerlendirilmeli; öğretim üyeleri ve tüm ODTÜ çalışanlarıyla birlikte, karşılıklı anlayışa dayanan bir diyalog kurulmalıdır. Sorunlar ve çözüm yolları açıktır ve bu konuda grupçu tutumların, sektörlerge yer yoktur.

Genç Öncü Ankara Şube Yönetim Kurulu'nun bu amaçlarla yaptığı açıklamada da, ODTÜ üzerindeki baskılar kınanarak, özelle şu görüşlere yer veriliyordu:

"ODTÜ'nün açılış töreninde öğrenim özgürlüğüne ve can güvenliğine yönelik olarak düzenlenen provokasyonlar, yeni yollar operasyonlarla sürdürüldü.

"Gerici-faşist güçlerin elbirliğiyle giriştikleri bu sistemli saldırıların amacı, ODTÜ'de eğitimin normal gidişini durdurmak ve ODTÜ öğrencilerinin kitle örgütü ÖTK'nun varlığına son vermektir. İlerici ODTÜ öğrenci kitlesi, bu provokasyonlar sonuçsuz bırakacaktır.

"Suçlular ODTÜ'de değil, adı sani herkeçe bilinen eli kanlı faşist çeteler ve onları besleyip yetiştiren faşist örgütler içindedir."

Boran: "30 Ağustos emperyalizme karşı zafer günüdür"

TİP Genel Başkanı Behice Boran 30 Ağustos zaferinin yıldönümü nedeniyle yayınladığı bildiride şunları söyledi:

"30 Ağustos 1922 herhangi bir düşmana karşı değil, emperyalizmin ta kendisine karşı kazanılmış bir zaferdir. Askeri öneminin ötesinde politik ve toplumsal sonuçları olmuştur. Emperyalistlerin Türkiye'yi parçalamak ve paylaşmak emellerine son vermiş, karma bir

imparatorlukta ulusal bir devletin doğuşunun öz koşullarını gerçekleştirmiştir.

"Ne var ki kurtuluş savaşından sonra büyük toprak sahipleri, tüccarlar ve sanayiciler yabancı sermaye ile, hiç bir zaman koparmadıkları bağlarını zamanla daha da sıkılaştırdılar, emperyalizme işbirliğine gittiler. Ülkemiz daha sonraki yıllarda NATO'ya sokuldu. Topraklarımız üzerine Amerikan iş-

Seçime doğru

lerini diktiler. Ulusal bağımsızlığa aykırı ve emperyalizme teslimiyet belgeleri olan ikili anlaşmalar yaptılar.

"Cumhuriyet döneminin en büyük bunalımı denilen bugünkü bunalım dış ilişkilerde emperyalizme bağlılığın, iç düzende emperyalizmin iş ortağı büyük sermayenin ekonomik ve politik egemenliğinin bir sonucudur. Dayattığı koşullarla Türkiye ekonomisini sımsıkı

bağlayan ve bunalımın faturasını işçi, köylü ve emekçilere yükleyen Uluslararası Para Fonu yurdumuz üzerindeki emperyalizmin kara pençesinden başka bir şey değildi.

"Bugün de emperyalizme karşı mücadele içindeyiz. Binleşmiş işçi sınıfı, köylü, kentli emekçi kitleler, aydınlar ve gençler emperyalizme karşı son kavgayı vermektedirler. Emperyalizme, faşizme ve

kapitalizme karşı bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi içine geçmiş üçlü bir mücadele halinde gündün güne kesin zaferle doğru gelişmektedir. Savaşlarımızı sıkılaştırarak, gücümüzü katlayalım.

"Ulusal bağımsızlık için NATO'ya da, IMF'ye de hayır!"

"Can güvenliği sağlanmadan, Bayramlar kutlanamaz"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Yalçın Cerit 24 Ağustos günü verdiği demeçte

şu noktalara değindi:
"Bir bayram daha yaşıyoruz.
"Basında, radyo ve televiz-

yonda, yine yüksek makamların mesajları okunuyor.

"İşçi ve emekçi halkımıza hayati zindan edenler, sahte barış, sahte birlik-beraberlik ve sahte kardeşlik nutukları atıyorlar.

"Amerikan emperyalizmine bağlı tekelci sermayenin has partisi Adalet ve eli kanlı faşist hareket ve diğerleri, hep cinayetlerden, yoksulluktan, kurukluklardan şikayet ediyorlar. Ve bu olumsuz ortam içinde bayram kutlamanın sorumluluğunu birbirlerine yüküyorlar. CHP ise büyük bir vurdumduymazlıkla, faşist cinayet yularının üzerine gitmiyor. Üstelik, CHP genel başkanı, milyonlarca insanla alay edercesine 20 aylık hükümet döneminde, işçi ve emekçilerin geçim durumlarının düzeltmekle olduğunu söylüyor.

"Burjuva parti sözcülerinin bu tutarsızlıkları, savdukları kapitalist sistemin artık iyice çürümüş olmasındandır."

Cerit demecine şöyle devam etti:

"İşçiler, emekçiler, aydınlar, gençler!

"Bu kapitalist sömürü düzeni

değişmez-değiştirilemez değildir.

"Türkiye'de Amerikan emperyalizmine bağlı tekelci sermayenin gücü kırılacaktır. Adalet Partisi ile eli kanlı faşist partinin, işçi ve emekçilere, yurtseverlere düşman yüzü, iyice açığa çıkmıştır.

"Faşist merkezlerden tezgahlanan cinayet ve saldırılar içinde kutlanan bayram, bayram sayılmaz. Devamlı can korkusu içinde bayram yapılamaz.

"Türkiye İşçi Partisi, işçi ve emekçilerin, yurtsever ilerici aydınların ve gençlerin faşizme karşı örgütlü birleşik gücünü yükseltmektedir. Köklü bir işçi sınıfı partisinin yol göstericiliği olmadan faşizme karşı verilen mücadele etkili olmaz. Onsekiz yıldır Türkiye İşçi Partisi, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm için mücadele ediyor. Türkiye İşçi Partisi'nin kökleri, işçi sınıfımızın yüz yılı aşkın mücadele tarihine dayanıyor.

"Kurtuluş, işçi sınıfının, emekçilerin, ilerici aydın ve gençlerin örgütlü birleşik gücüdür. Kurtuluş, Çark-Başak'ta-

dır. Kurtuluşa, Türkiye İşçi Partisi'nin mücadelesine omuz vermekle ulaşılabılır."

Ayakkabı üreticilerinin tekellere karşı mücadelesi yükseliyor

* Onbinlerce ayakkabı emekçisinin katıldığı direniş başarıyla sona erdi.

* Türkiye İşçi Partisi Eminönü İlçe Örgütü dağıttığı binlerce bildiriyle ayakkabı emekçilerini tekellere karşı ortak mücadeleye çağırıyor.

Tekellerin ayakkabı malzemesine yaptıkları haksız zamlara protesto etmek amacıyla başlatılan direniş başarıyla sürdürüldü. Ayakkabı Esnafı ve Sanatkarları Derneği'nin aldığı direniş kararına onbinlerce ayakkabı üreticisi esnafta birlikte, üretimin ara kademelerinde çalışan bütün işçi ve emekçiler de aktif olarak katıldılar. Tekellerin ve Kavafların, direniş kırma çabalarının boşa çıkarıldığı mücadele bütün işçi ve emekçileri dalga dalga sararak tekellere karşı, onların baskı ve sömürüne karşı bir tokat gibi patladı.

Derby, Esem, Epa, Fulya, Site gibi ayakkabı malzemesi üreten tekeller malzeme fiyatlarına yaptıkları keyfi zamlarla, yarıttıkları suni darlıkla ayakkabı üretimini kontrolleri altına almışlardı. Son yapılan zamların % 132'yi bulmasına rağmen yine de malzeme piyasaya sürmeyerek, el altından karaborsada fahiş fiyatla satış yapıp milyonlarca lira vurdular. Aynı şekilde Kazlıçesme'deki deri üreticisi tekellerin de yaptıkları zamlar ve toptancı tekellerin, Kavafların mali ucuza kapaması bütün ayakkabı üreticisini yıkıma uğrattı. Bunun sonucunda ayda ortalama 25-30 atölye kapanmak zorunda bırakılıyor ve yüzlerce işçi, emekçi sokaklara dökülüyordu.

Atölyelerin kapatılmak zorunda bırakılmasına son verilmesi, tekellerin keyfi ve haksız zamlar yoluyla hurdukları baskı ve sömürünün kırılması, milyonlarca lira tutarındaki stok edilmiş malzemenin ayakkabı üreticisine dağıtılması için ayakkabı üreticileri tek bir yumruk olarak direnişe geçtiler. Direniş öncesi yaygın olarak bildiri, broşür dağıtılıp birlikte mücadele etme bilinci bütün kundura işçi ve emekçisine götürülmediği halde kundura üreticileri bu haklı mücadelelerinde bütün işçileri, emekçileri yanlarında buldular. Daha dün kadar kendisine düşman gördüğü işçisinin, kalfasının, komşusunun düşmanı olmadıklarını öğrendiler. Gerçek düşmanı tanıdılar, ekonomik, politik örgütleriyle tekelleri tanıdılar.

Türkiye İşçi Partisi Eminönü İlçe Örgütü'nün dağıttığı binlerce bildiri direnişteki işçiler, emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Direniş destekleyen bildirilerde tekellerin baskı ve sömürüsü açık açık anlatılarak bütün işçi ve emekçiler bu ortak düşmana, tekellere, Kazlıçesme Krallarına, Kavaflara karşı ortak mücadeleye çağırıldı.

Yine bu arada Türkiye İşçi Partisi Eminönü İlçe Başkanı ve Yürüyüş muhabiri Ayakkabı Esnafı ve Sanatkarları Derneği'ni ziyaret ettiler. Bu ziyaret sırasında dernek başkanı Temel Çoruh "mücadelelerinin tekellere karşı olduğunu, tekellerin ayakkabı üreticilerini yoketmelerine fırsat veremeyeceklerini, stoklanmış mallara el konularak üreticilere dağıtılmasını ve keyfi zamlara son verilmesini talep ettiklerini" açıkladı.

"İşçi sınıfımız işten çıkarmalara karşı direnecektir"

TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Yavuz Ünal basına ve TRT'ye verdiği 29.8.1979 tarihli demeçte şöyle dedi,

"Yeni bir toplu sözleşme dönemine girildiği bu günlerde yoğun bir işten çıkarma kampanyasına başlatıldı. Sudan bahanelerle işçiler işlerinden atılıyorlar. Bossa'da, Tek'ede, Ülker'de ve Coca Cola'daki olayların nedeni bu.

"İşçiler elbette direneceklerdir. Haklılar. Sokağa, açığa itilen arkadaşlarımız elbette yalnız bırakılmayacaklardır. Yeni sözleşme döneminde emperyalizmin işbirlikçisi büyük sermayeye işçi sınıfının birliğini göstermenin tam zamanıdır.

"Tefecilikle, stokçulukla, karaborsacılıkla, kaçakçılıkla dünyanın en çok kâr eden tekelleri arasına girmeye çalışan büyük sermaye gruplarının gözü doy-

muyor. Yabancı sermayeye Türkiye'deki işgücünün çok ucuz olduğundan bahsedilen bunlar. Sendikaların ücret taleplerini aşırı bularak ağlaşılanlar gene bunlar. Her sene işçilerin beşte birini işten çıkartıp, toplu sözleşmelerdeki kazanımları siliş atan gene bunlar.

"Hükümet cevap vermemelidir. Sıkıyönetim, büyük patronların çıkarlarını korumak için mi ilan edildi?

"Vatan, millet edebiyatını yapanlar, işçilerle uğraşacaklarına gitsinler bu işyerlerinin hesaplarına el koysunlar. Pahalılığın, vergi ve döviz kaçakçılığının, faşist harekete yapılan yardımların hesaplarını sorsunlar.

"Bu hesaplar mutlaka sorulacaktır. İşçi sınıfımız ve emekçi halk kitleleri Türkiye İşçi Partisi öncülüğünde mücadelelerini geç başarıya ulaştıracaklardır."

Faşistler, emperyalizme karşı olamaz

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açığöz 25 Ağustos günü verdiği demeçte şöyle dedi:

"Faşist Milliyetçi Hareket Partisi'nin emperyalizm lafını diline dolanması yutturmacıdır, sahteciliktir. Çünkü emperyalizm ve faşizm aynı maddiyatın iki yüzüdür.

"Milliyetçi Hareket Partisi de dünyadaki geçmiş geçmiş faşistler gibi aynı yöntemleri kullanıyor. Sahte sol sloganlarla, faşist demagojiyle kitleleri yanıltmak istiyor.

Oysa Milliyetçi Hareket Partisi, Amerikan emperyalizminin sadık bir uydusudur. Amerikan emperyalizminin çıkarlarının savunuculuğunu yapan bir partidir.

Milliyetçi Hareket Partisi, bağımsızlığımıza vurulmuş bir zincir olan NATO'dan yanadır. Milliyetçi Hareket Partisi NATO'dan çıkılmasına karşıdır.

Milliyetçi Hareket Partisi, Amerikan işlerinin ülkemizde kalmasından yanadır. Bu işlerin topraklarımızdan sökülüp atılmasını istemiyor.

Faşist cinayet şebekelerinin ilericileri, demokratlar, yurtseverleri ve Türkiye İşçi Partisi üyesi bilimsel sosyalistleri hedef alarak saldırması boşuna değildir.

Fakat bilinmelidir ki, ne saldırılar ne de faşist demagoji Amerikan emperyalizmi ne karşı verilen mücadeleyi durduramaz, saptıramaz. Türkiye İşçi Partisi'nin yıllardır sürdürdüğü bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi bütün engelleri yıkacak ve zafere ulaşacaktır.

Sosyalizm sermaye güçlerine korku salıyor

Amasya

14 Ekim günü Senato yenileme seçimlerinin yapılacağı Amasya'da da TİP Suluova İlçe Yönetim Kurulu üyesi Süha Kubilay'ın evine dinamit atıldı. Saldırının yapıldığı aynı gece yine TİP Suluova İlçe yöneticisi Nejat Süzen'in evi otomatik silahlarla tarandı, üyelere Resit Ozan'ın evinin camları da atılan taşlarla kırıldı. Tek merkezden planlandığı anlaşılan saldırıların failerinden ise hiçbirisi yakalanmadı.

Kars

Kars ilinin gerek merkezinde, gerekse çeşitli ilçelerinde seçim çalışmalarını yürüten TİP üyeleri yasa dışı baskılarıyla karşılaştılar. Partililer Kars'ta üç saat, Ardahan'da altı saat, Göle'de dört saat, Sarıkamış'ta yedi saat süreyle gözaltına alınarak karakolda bekletildiler. Savcılar ve diğer emniyet yetkililerinin yasalardan habersiz gözükten tutumıyla bildiri dağıtımının engellenmesine çalışılmasına rağmen tüm yörede seçim çalışmalarını aksamadan sürdürüldü. Göle'de ise bildiri dağıtımında bulunan TİP'liler bu kez "Halkın Kurtuluşu" yanlısı maocuların saldırısına uğradı. Saldırını polise bildiren TİP'lilerin şikayeti üzerine gereken işlemlerin yapılması şöyle dursun,

"SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE İŞÇİLERİN KATILMASINDAN VAZGEÇİLEMEZ"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay 26 Ağustos günü verdiği demeçte şöyle dedi:

"Önümüzdeki günlerde başlayacak ve diğer işkollarıyla birlikte özellikle Maden-İş ve Tekstil işçilerinin yaşama ve çalışma koşullarını belirleyecek toplu sözleşme görüşmeleri sınıf mücadelemizin bir parçasıdır.

"Kısa adı MESS olan Madeni Eşya Sanayili patronlarının örgütü ile Tekstil patronları, sendikaları grup sözleşmelerine zorlamaktadır. Patronların bir önemli dayatması da sendika işyeri temsilcilerinin sözleşme görüşmelerine katılmasını engellemek içindir.

"MESS patronlarının ve öteklerinin bu hevesleri kursaklarında bırakılmadır. Sözleşme görüşmelerine işçi temsilcilerinin katılması kazanılmış bir haktır. Toplu sözleşmelerde işçilerin denetimli sağlayın bu hak asla terk edilmeyecektir.

"Patronlar işçi temsilcilerinin katılacakları sözleşme görüşmelerine katılmayacaklarını söylüyorlar. Bu sözleri de, gazetelere verdikleri ilanlar gibi kuru sıkı bir tehdittir. İşçi sınıfı kazanılmış haklarını terk etmez. MESS patronlarını da, bütün öteki patronları da dize getirmesini bilecektir.

"Türkiye İşçi Partisi Maden-İş ve Tekstil işçilerini, bütün işçi sınıfını önümüzdeki yoğun sözleşme dönemi için birlik ve dayanışmayı daha da güçlendirmeye çağırıyor. İşçilerin örgütlü gücü patronları dize getirecektir."

TİP üyeleri "bildiri dağıtımının yasal olmadığı" gerekçesiyle savcılığa gönderildiler ve daha sonra serbest bırakıldılar. TİP'lilere yapılan saldırının, Senato Başkanı Sırrı Atalay'ın seçim kararının önünde gerçekleşmesi ise dikkatten kaçmadı.

Konya

Konya'da seçim çalışmalarını başarıyla sürdüren TİP üyeleri, geçtiğimiz hafta içinde Ilgın ilçesinde bildiri dağıtımını gerekçesiyle gözaltına alındılar.

Rize

TİP'nin Rize'deki seçim çalışmaları da son günlerde yoğun baskı girişimleriyle karşılaştı. Kent merkezinde bildiri dağıtımını yapan TİP'liler birbirini ardından iki kez gözaltına alınarak serbest bırakıldılar. Ardeşen ilçesinde de polis, bildiri dağıtımını tamamlayan TİP üyelerini yakalamaya çalıştı, ancak başarıya ulaşamadı. Fındıklı ilçesinde ise TİP üyelerinin bildiri dağıtımını engellemek üzere bu kez kimli CHP'liler ile "Halkın Yolu" yanlısı maocular harekete geçti. Fakat bütün bu engelleme girişimlerine rağmen Rize'nin bütün yörelerinde bilimsel sosyalist militanlar seçim çalışmalarını başarıyla sürdürüyorlar.

Erzurum

Erzurum'da seçim çalışmalarını aralıksız sürdüren TİP üyeleri, bu kez İspir ilçesinde TUSİAD'çıların has partisi AP'nin saldırısıyla karşılaştılar. AP İl Başkanı, "bölücülük yapıyorlar" gerekçesiyle TİP üyelerini savcılığa ihbar etti. 10 Partili jandarma tarafından gözaltına alınmaya çalışıldı. Geçtiğimiz Pazartesi günü savcılığa götürülen TİP'liler, savcılığın takipsizlik kararı alması üzerine serbest bırakıldılar.

Ankara

Ankara'da bir milletvekiliğin boşaltılması üzerine bu ilde de ara seçimlerin yapıp yapılmaması üzerine başlayan tartışmalarla ilgili olarak, TİP Ankara İl Yönetim Kurulu geçtiğimiz perşembe günü bir açıklama yaptı. Açıklamada, Ankara'da seçim yapılmasının, "emeççi halkımızın temel demokratik haklarının olan seçme ve seçilme hakkını kullanabilmesinin bir gereği" olduğu belirtildi. Açıklamada daha sonra şöyle denildi:

"İşçi, köylü emeççi kitleler, ilerici aydın ve gençler, seçimleri Ankara'da da burjuva partilerinden hesap sormanın bir platformu olarak kullanabilmelidirler. Her türlü faşist tertip, katilam ve saldırıyla maskeli düşen MHP'den, TUSİAD'çıların has partisi AP'den Ankara'da da hesap sorulmalıdır. Emperyalizme ve tekeli büyük burjuvaziye, faşist odaklara ödün üstüne ödün vererek gericiğe güç kazandıran CHP, bu politikasının hesabını Ankara'da vermelidir.

"Emeççi halkımızın burjuva partilerinden hesap sorulması istemi, Ankara'da da, gerçek kurtuluş umutlarının Türkiye İşçi Partisi olduğunu göstermeleriyle ifadesini bulacaktır. Partimiz 14 Ekim'de Ankara'da da işçi ve emeççi kitlelerin, ilerici aydın ve gençlerin karşısına çıkmaya hazırdır; bunu bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesindeki kararlılığının bir gereği olarak görmektedir."

NOT...

ARKADAŞIMIZ FERHAT GÜN'ÜN YAZISINI, ZORUNLU OLARAK ANKARA DIŞINDA BULUNDUĞUNDAN DOLAYI BU SAYIDA YAYINLIYAMIYORUZ. DUYURUR ÖZÜR DİLERİZ...

TİP'İN KADIN ÜYE SAYISI TOPLAM ÜYELERDEN İKİ KAT DAHA HIZLI YUKSELİYOR"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice BORAN geçtiğimiz Pazartesi günü kadın üyeler ve sempatizan kadınlarla bir sohbet toplantısı yaptı. BORAN, toplantıda yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Son yıllarda yurdumuzda kadınların politika ile daha fazla ilgilendiği, toplumsal yaşama daha fazla katıldığı görülmemekte olduğunu söyleyen Behice BORAN, "Kadınlarımız politik toplantılarda, direnişlerde, grevlerde, yürüyüşlerde yer almakta, aktif rol oynamaktadırlar" demiştir.

Bu durumun sevindirici olduğunu belirten Behice BORAN, nüfusun yarısını oluşturan kadınların katkısı olmadan ileri, çağdaş bir topluma erişmenin olanaksız olduğunu söylemiştir.

Behice Boran konuşmasına şöyle devam etti:

"Kadınlar, kadın olmaya ilişkin sorunlarının çözülebilmesi için de ülkemizin gidişatı ile, politika ile ve bu arada seçimlerle ilgilenecek zorundadırlar.

"Kadın çifte sömürü ve baskı altındadır. Hem işçi, emeççi olarak sömürülür, ezilir; hem de kadın olduğu için bu sömürü ve baskı katmerli olur. Kadının erkek farkı gözetmeksizin eşit işe eşit ücret gibi en temel ve basit bir hak bile bugün elde edilmemiş. Bir başka açıdan da kadın ikil bir yük altında girmiştir; hem evimde veya mesleki hizmetlerde eşitsiz şartlar altında çalışmaya, hem de ev işlerini yapma, çocuk yetiştirme görevleriyle karşı karşıyadır. Üstelik kadını aşağılayan, hor gören sosyal değerler de tüm dengeyi değiştirmiştir. Kadın halâ eşitliğe ve özgürlüğe tam kavuşmuş değildir. Ülkemizde kadınlara tanınan siyasal ve sosyal haklar yasalarda yer almakla beraber, bunların tüm kapsamıyla yaşama geçtiği, gerçekleştiği de söylenemez. Kaldı ki, yasalarda eşitliğe aykırı hükümler de vardır."

Boran konuşmasının son bölümünde şunları söyledi:

"Kadının toplumsal durumu, hak ve özgürlükleri sorunu genel olarak sömürü düzeninin kalkmasıyla çözüme kavuşabilecek bir sorundur. Nitekim sosyalist toplumlarda bu sorun, sistemin kökleşip gelişmesine koşut olarak çözüme kavuşturulmuştur.

"Türkiye İşçi Partisi kadınlarımızı kitleleşen bir güç olarak bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesine kazanmaya özel önem vermektedir. Partimizde kadın üyelerin, genel üye sayısının iki katı hızla artmakta oluşu bu görevi de başarıldığımızın göstergesidir.

"Diğer temel sorunlar gibi kadın sorununun temel çözümü sosyalizmde-dir ve Türkiye İşçi Partisi ülkemizde sosyalizmi gerçekleştirebilecek olan tek partidir."

TİP'e düşmanlık işçi sınıfına düşmanlıktır

Türkiye İşçi Partisi'nin seçim çalışmaları, diğer yerlerde olduğu gibi İstanbul'da da bir yandan güvenlik kuvvetlerince, bir yandan da faşist ve maocu zorbalara engellenmeye çalışılıyor. Bilindiği gibi bu kervana yer yer "UDC Slogancıları" da katılmaktadır. Bu çabalarında öbürlerinden hiç de aşağı kalmıyorlar. Hatta bu işte yer yer öbürlerinden daha gönüllü görünüyorlar. Saldırıları, adam bıçaklamaya kadar varmıyorlar.

Son olarak 29 Ağustos günü UZEL fabrikasında TİP'lilerin bildiri dağıtımını sırasında, aynı fabrikada daha önce iki kere olduğu gibi gene "UDC Slogancıları"nın provokasyonu ile kavga çıktı. Devletin yardımcı güçlerini aratmayacak bir biçimde, daha önceden hazırlanmış demir çubuklarla ve ardından taşlarla saldırıya geçtiler. Bu arada bir TİP'li üyelerinden bıçaklandı.

Bütün bunlara rağmen bildiriler dağıtıldı. Bildiri alan işçilerin elindeki bildirileri yırtma gayretleri de boşa çıktı.

UZEL'de toplu sözleşme görüşmeleri yakında başlayacak. İşçilerin her zamankinden daha fazla birliğe ihtiyacı var.

"UDC Slogancıları" bir TİP üyesine bıçakla saldırdı.

yaçları var. Patronun karşısında tek bir yumruk gibi olmaları gerektiği bir dönemde, işçileri bölücü, birbirine düşürücü davranışlardan kesinlikle kaçınmak gerek. Ama bunun için, işçi sınıfına karşı sorumluluk duyulması gerekiyor. Bu sorumluluğu duymayanlar, işçi sınıfından hak ettikleri cevabı alacaklardır. "UDC slogancıları"nın tekke-yi her şeyin üstünde tutan fanatik tavırları, bölücü bir rol oynuyor. Öyle görünüyor ki, işçi sınıfı "UDC slogancılarını" "taammünden işçi sınıfını bölmek" suçundan yargılayacaktır ve bu işi de kazanacaktır.

1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla Türkiye İşçi Partisi tarafından bir bildiri hazırlandı. Bu bildiri Türkiye'nin dört bir yanındaki il ve ilçelerde yaygın olarak dağıtıldı. Bu bildiriyi okurlarımıza sunuyoruz:

YURTTAŞLAR!

1 EYLÜL,

Emperyalizmin çıkardığı ve tüm insanlığa onulmaz yıkımlar getiren İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gündür. Dünya halkları bir daha savaş istemiyor. Bu nedenle 1 Eylül, Dünya Barış Günü ilan edildi.

DÜNYA BARIŞ GÜÇLERİ SESLERİNİ YÜKSELTİYOR

Türkiye İşçi Partisi, ülkemizin işçilerini, köylülerini, aydınlarını, gençleri ve tüm barışı güçleri mücadeleye çağırıyor.

SAVAŞA HAYIR!

SAVAŞ HALKLARIN DÜŞMANIDIR

Savaşlardan zarar görenler, her zaman işçiler, köylüler, emekçiler oldu. Yalnız İkinci Dünya Savaşında 54 milyon insan öldü. 90 milyon insan yaralandı, sakat kaldı.

Savaş halklara açlık, salgın hastalıklar, ağır vergiler ve tarıfsız acılar getirdi.

Savaş halkların düşmanıdır. Bütün dünya halkları haykırıyor:

BARIŞ İSTİYORUZ, SİLAHLANMAYA SON!

SAVAŞLARI EMPERYALİSTLER ÇIKARIR

Dünyamızda yüz milyonlarca insan açlıkla karşı karşıya. Oysa silahlanmak için düşünülmesi bile zor olan paralar harcanıyor.

Silahlanmayı kışkırtan, savaşlar çıkartan ve gerginlikten çıkar sağlayan emperyalizmdir. Emperyalizmin çıkarları egemen sınıfların ırkçı ve şoven milliyetçi politikalarıyla çakışıyor. Böylece yerel büyük sermaye kendi halkı üzerinde baskılar kuruyor.

SOSYALİZM BARIŞ DEMEKTR

Sosyalizm savaşa karşıdır. Dünya Sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi, ulusal kurtuluş hareketleri barışın güçleridir.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ BARIŞ İÇİN MÜCADELE EDİYOR

Türkiye İşçi Partisi, kurulduğu günden beri kalıcı bir Dünya Barışı için ve silahlanmaya karşı mücadele ediyor. NATO'ya, ikili antlaşmalara, üslere karşı çıkıyor. Ülkemizi emperyalizmin tutsağı Yapan burjuva iktidarlarına karşı yürüttüğü onurlu mücadelesine devam ediyor.

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler, kadın-erkek tüm emekçiler,

- Savaş kundakçısı, saldırgan NATO'dan çıkalım.
- Üsleri sökelim, ikili anlaşmaları yırtıp atalım.
- Emperyalizmi yurdumuzdan kovalım.
- Bağımsız Türkiye'yi kuralım.

Her yıl bütçemizin yarısına yakını silahlanmaya ve askeri harcamalara ayrılıyor. Savaş kışkırtıcılığına ve silahlanmaya son verelim.

Silahlanmaya gerekçe yapılan antikomünist ve antisovyet politikaları yerle bir edelim. Tüm komşularımızla dostluk ve soldir mazlık antlaşmaları imzalanınsın.

Burjuva şoven milliyetçiliğini yıkalım.
Ege'de savaş kışkırtıcılığına ve silahlanma yarışına son!

**HAYDI,
GÜÇLERİMİZİ BİRLEŞTİRELİM!
SESİMİZİ YÜKSELTELİM!
SAVAŞA HAYIR! SİLAHLANMA YARIŞINA SON!**

BARIŞ İSTİYORUZ

Güçlü

Romeş Çandra: Dünya Barış Konseyi Başkanı

Helsinki ilkelerini yaşatalım

Barış güçlerinin aralıksız mücadelesinin sonucu olarak gerçekleşen Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı Helsinki Nihai Senedi'nin 35 ülke tarafından imzalanmasından bu yana dört yıl tamamlandı.

1 Ağustos 1975'te imzalanan Helsinki Nihai Senedi, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Avrupa Kıtasında güvenliğin temel ilkelerini ilk kez belirliyordu. Devletler arası ilişkilerin düzenlenmesinde barışçı yöntemleri açıkça kural olarak belirleyen Nihai Senet, Avrupa'da barış için de birarada yaşama ilkesine dayanan bir uluslararası ilişkiler sisteminin temel hükümlerini içeriyordu. Helsinki Nihai Senedi, aynı zamanda devletler arasında politikadan kültüre kadar her alanda geniş bir işbirliği kavranının yerleştirilmesi için de büyük ufuklar açıyordu.

Helsinki Nihai Senedi'nin imzalanmasından bu yana Avrupa kıtasındaki bütün olumlu gelişmelere, bu ilkeler damgasını vurmuştur. Helsinki belgesinin açtığı yoldaki en büyük özeleki son adım, ABD ile SSCB arasında SALT 2 anlaşmasının imzalanması olmuştur. Bu antlaşma, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler tarafından, günümüz-

deki birinci hedef olarak görülen silahlanma yarışının durdurulması hedefine doğru büyük bir adım olarak görülmektedir.

Sosyalist ülkeler, politik yumuşamadan askeri yumuşamaya geçişi ve bunun ilk adımı olan silahlanma yarışının denetim altına alınmasını, Nihai Senedi'ni açtığı çığır yolunda ilerlemenin temel koşulu saymaktadırlar. Bu adımların atılmasını sağlayacak ilk platformlardan biri Avrupa'da silahlı kuvvetlerin karşılıklı indirimi için sürdürülen görüşmelerdir. Öte yandan sosyalist ülkeler, Avrupa'daki askeri toplulukların genişletilmemesi, askeri tatbikatların ölçeğinin sınırlandırılması, karşılıklı güveni yerleştirecek önlemlerin Akdeniz'de de yaygınlaştırılması için somut anlaşmalar önermektedirler. Yine sosyalist ülkeler, bütün Avrupa ülkeleri arasında bir tür saldırımazlık paktı yerine geçebilecek Helsinki konferansına katılan devletlerin nükleer ya da gelecekteki silahlara ilk kez başvurmayacaklarını taahhüt ettikleri bir anlaşmanın hazırlanmasını önermişlerdir.

Helsinki ilkelerini yaşatmanın yolu, işte barış yolunda bu somut adımların alınmasından geçmektedir.

Dünya halkları savaş görüntülerini belleklerinden silmek istiyor.

Dünya Barış Konseyi çağırıyor

Dünya Barış Güçleri'nin uluslararası dev yığınsal örgütü Dünya Barış Konseyi, 2 - 5 şubat 1979 tarihleri arasında 98 ülke temsilcilerinin katılımıyla Berlin'de yapılan 'Özel Oturum'undan sonra dünya halklarına yayınladığı çağrıda, "barış mücadelesinin bugünkü aşamasındaki başlıca talebin silahlanma yarışının durdurulması olduğunu" duyuruyordu.

Silahlanma yarışını gerçekten sınırlandırmaya başlayıp durdurabilmek için gerçek olanakların varlığı belirtilen çağrıda şöyle deniyordu:

"Yığınsal mitingler, gösteriler ve yürüyüşlerle, parlamentolara ve hükümetlere sunulacak dilekçelerle, protestolarla ve taleplerle, barışı kamuoyu temsilcilerinin ulusal ve uluslararası toplantılarını düzenleyerek, barış özemlerini dile getirmenin olanaklı olan tüm biçim ve yöntemlerini kullanarak, çabalarını başlıca ve ivedi hedeflerimizde ulaşma yönünde yoğunlaştırmalıyız!"

Çağrı barış güçlerinin şu ivedi istemleriyle son buluyordu:

"Nükleer silahlara hayır!

"Notron bombasına hayır!

"Savaş bütçelerine hayır!

"Barış bütçelerine evet!"

Barış hareketi için ...

Barış Derneği'ne toplu başvuru

●KİTLESEL VE ÖRGÜTLÜ BİR BARIŞ MÜCADELESİ

Geçtiğimiz Cuma günü Ankara'da aralarında çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütleri yöneticilerinin, bilim adamı, sanatçı, avukat, gazeteci ve öğretim üyelerinin bulunduğu 46 kişi toplu olarak Türkiye Barış Derneği'ne üye olmak üzere başvuruda bulundu. Başvuruda bulunanlar arasında Türkiye İşçi Partisi Ankara İl Başkanı, İl Sekreteri de yer alıyordu. TODAİE öğretim üyesi Dr. Gencay Şaylan tarafından, başvuruda bulunanların ortak görüşlerini yansıtan bir bildiri başına ve kamuoyuna açıklandı. Başvuruda bulunanların basın açıklaması şöyle:

"Biz aşağıda adları bulunan kişiler, uluslararası nitelikteki barış mücadelesine en özlü ve kalıcı katkının her ülkede her baştan yana güçlerin siyasi görüşü, din, dil, cinsiyet ayrımı olmaksızın birleşik ve örgütlü bir mücadeleye girmeleriyle yapılabileceği inancını taşıyarak Barış Derneği'ne üye olmak üzere başvuruyor ve ekli bildiriğedeki ortak görüşlerimizi başına ve kamuoyuna duyurmak üzere Dr. Gencay Şaylan'ı yetkili kılıyoruz.

Ahmet Abakay, Çağdaş Gazeteciler Derneği Genel Sekreteri, İlhan Alkan, Öğretmen, Abdurrahman Atalay, Genç Öncü Genel Başkanı, Hasan Bedri Doğanay, DİSK Sosyal-İş Genel Sekreteri, Mustafa Döğemeci, Kimyagerler Derneği Genel Başkanı, Bülent Erdem, Amatör Sporcular Derneği Genel Sekreteri, Cener Fidaner, Dr., TUMAS Yönetim Kurulu Üyesi, Emin Gök, TMMOB MMO Genel Sekreteri, Aykut Göker, TUTED Genel Başkanı, Dr. Güney Gönenç, ODTU Öğretim Üyesi, Dr. Ercan Ekyüboğlu, Hacettepe Üniversitesi Öğretim Üyesi, Nezahat Gündoğmuş, Avukat, Doç. Dr. Kemal İnan, ODTU Öğretim Üyesi, Reşat Kadayifçılar, TIP Ankara İl Sekreteri, Dr. Raşit Kaya, ODTU Öğretim Üyesi, TUMOD Ankara Şube Başkanı, Zeki Kılıç, TIP Ankara İl Başkanı, Ramazan Kızılkaya, Ankara Enerji-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu Üyesi, Dr. Orhan Kurmuş, ODTU Öğretim Üyesi, Mükremün Mungan, Mimar-Heykeltıraş, Reşit Oğuz, TUTED Genel Sekreteri, Yılmaz Onay, İşçi Kültür Derneği Genel Başkanı, Dr. Oğuz Oyan, İ.T.İ.A. Öğretim Üyesi, Hamza Örencik, Petrol-İş Ankara Şube Yönetim Kurulu Üyesi, Dr. Oğuzcan Özalpın, A.U. Fen Fakültesi öğretim üyesi, Musa Özdemir, Sayıştay Denetçileri Derneği Başkanı, Dr. Yılmaz Özkan, ALTIA Öğretim Üyesi, Varlık Özmenek, Gazeteci, Ergen Şansal, Avukat, Gül Özgirgin, TUM-DEM MYK Üyesi, Dr. Ömür Sezgin, A.U. SBF Öğretim Üyesi, Dr. Sinan Sönmez, ALTIA Öğretim Üyesi, Dr. Gencay Şaylan, TODAİE Öğretim Üyesi, Yaşar Tanzan, Arkeologlar Derneği Genel Başkanı, Yüksel Tarhan, Hacettepe Ü. Öğretim Görevlisi

Doç. Dr. İlhan Tekeli, ODTU Öğretim Üyesi, Doç. Dr. Nazif Tepedelenlioğlu, ODTU Öğretim Üyesi, Dr. Haluk Tosun, ODTU Öğretim Üyesi, EMO Ankara Şube Başkanı, Melih Törel, TMMOB - Metalurji Müh. Odası Genel Başkanı, Dr. Gürel Tüzün, ODTU Öğretim Üyesi, Aybars Ungan, TMMOB EMO MYK Üyesi, Enver Unal, TMMOB MMO MYK Üyesi, Mesul Vural, Genç Öncü Genel Sekreteri, Tahsil Usluoluğlu, TUMDER Genel Başkan Yardımcısı, Rüştü Yaralı, Yeni Teknik Enerji İş Sendikası Genel Örgütlenme Sekreteri, F. Kemal Yıldırım, TMMOB İMO Genel Başkanı Vekili, Kenan Yurdakul, Tek-Ge İş Sendikası Genel Saymanı

BARIŞI KAZANMAK VE KORUMAK YAŞAMSAL BİR DAVADIR

Çağımızda savaş ve barış sorunu; insanlığın gündeminin başında ekilmeyen bir önemle durmaktadır. Bu önem, sürekli gerileyen, sınırları daralan ve tarihsel yok oluş sürecini yaşayan kapitalizm var oldukça sürecektir. Çünkü emperyalizm aşamasındaki kapitalizm savaşın ve saldırganlığın tüm maddi koşullarını oluşturmaktadır. Sömürü ve savaş birbirinden ayrılmaz yol arkadaşlarıdır, birbirinin doğal sonucudur. Sosyalizm ve barış da birbirinden koparılmaz bir bütündür.

Emperyalizm, dünya halkları'nı baskı ve egelemligi altında tutmak istemektedir, bunun için de doğası gereği, uluslararası düzeyde gerici, saldırgan, militarist bir politika izlemektedir. İnsanlık bu politikanın sonucu olan iki dünya savaşının yıkımını yaşamıştır. Bugün, yeni ve daha korkunç bir savaş tehdidi ortadadır. Bilimsel ve teknolojik gelişmenin yarattığı olanakların savaş araçlarına yansıtılması, bunun termokleer bombalar, nötron bombası ile somutlanması, insanlığı toptan yokolma tehlikesi ile karşı karşıya bırakmaktadır.

Bütün dünya halkları, bu tehdidin ve kaynağının farkındadır. Uluslararası gericiğin, saldırganlığın ve savaşın baş tahrikçisi Amerikan emperyalizmi'dir. Amerikan emperyalizmi diğer ortaklarıyla birlikte kurduğu paktlarla, izlediği saldırgan politika ve hızlandırmaya çalıştığı silahlanmayla; sosyalist dünya ülkelerine uluslararası işçi sınıfı hareketine, ulusal kurtuluş mücadelesine veren halklara ve tüm insanlığa karşı savaş tehdidi yağdırmaktadır. Uluslararası gericiğin, militarizm, saldırgan ve savaş tahrikçisi; insan egelemlerini yarattığı maddi zenginliklerin, insanlığın refah ve mutluluğu için kullanılmasını, toplumların gelişmesini, ülkelerin kendi geleceklelerini belirlemelerini ve sosyal yaşamlarını serbestçe örgütleyip istedikleri düzeni kurmalarını engellemektedir.

Ancak, emperyalist saldırganlığın ve savaş kışkırtıcılığının önlenileceği bir zamanda yaşayor-

ruz. Dünya sosyalist sisteminin varlığı, onun öncülüğünde uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ulusal kurtuluş savaşını veren halkların, tüm baştan güçlerle dayanışması, birleşik ve örgütlü çabası, yeni bir dünya savaşını önleyebilecek güçtedir. Bu nedenle, yeni bir dünya savaşına karşı mücadelelen tek tek ülkelerde yaygınlaşarak etkinleşmesi, uluslararası düzeyde yükselmesi ve gelişmesi yaşamsal bir önem sahiptir. Vakit varken saldırgan güçler gelişmeli, savaş kışkırtılmaları önlenmelidir.

Günümüzde dünya çapında genel ve kalıcı bir barışın kurulması uğrunda mücadele, artık bir tercih sorunu olmaktan çıkmıştır. Barış mücadelesi, aynı toplumsal sistemlere sahip devletlerin barış içinde yan yana yaşaması ilkelilerinin, emperyalistlere kabul ettirilmesi mücadelesinin önemli bir parçasıdır. Sınıf mücadelesinin bir parçası olan barış savunulması, işçi sınıfının emekçi kitlelerin, tüm baştan güçlerin örgütlü mücadelesini gerektirir.

TÜRKİYE KOKLU BİR BARIŞ MÜCADELESİ GELENEĞİNE SAHIPTIR

Dünya çapında güçlenen ve kuvvetlenen barış mücadelesine en özülü katkı, her ülkede tüm baştan güçleri; siyasi görüşü, din, dil, cinsiyet ayrımı yapmaksızın son ferdine kadar birleşik, örgütlü bir mücadeleye sokarak yerine getirilebilir. Bilimsel sosyalistler, işçiler, emekçiler, bilim adamları, ilerici gençler yıllar öncesinden beri ülkemizde barışın savunulması için amansız bir mücadele yürütmüşlerdir. Bu mücadele 1950'lerde örgütlenmiş, Barış Cemiyeti adı altında ve onun öncülüğünde geliştirilmiştir.

Bu dernek, Amerikan emperyalizminin, Kore halkına karşı yürüttüğü gerici saldırısına, NATO ülkelerinin, bu arada Türkiye'nin de aktif olarak katılmasına karşı mücadele vermiştir. Emperyalizmin soğuk savaş taktiklerine, anti-komünizm ve anti-sovyetizm politikasına karşı ülkemizde de dünyadaki baştan güçlerle dayanışma içinde yürütülen mücadele ile karşı çıkmıştır. O dönemde yürütülen bu mücadele günümüzün barış savaşçılarına güçlü bir miras bırakmıştır.

Orta Doğu ve Kıbrıs sorunlarıyla dünya baştan fiilen tehdit edildiği bir bölgede yer alan ülkemizde, barış mücadelesi bugün özel bir anlam taşımaktadır.

Ülkemizde baştan yana güçler, kalıcı bir barış ve uluslararası güvenlik için sağlam, iletici adımların atılmasını sağlamak, emperyalizmin soğuk savaş politikasını engelleme ve bölgemizde, tüm dünyada silahlanma yarışını durdurma mücadelesi için seferber olmalıdır. Detanın kazanımlarının savunulması, Orta Doğu ve Kıbrıs'ta Birleşmiş Milletler kararları çerçevesinde gerici çözümlerin gerçekleştirilmesi, nö-

tron bombasının yapımının ve bu bombanın NATO üyesi ülkelere yerleştirilmesinin önlenmesi, barış mücadelesinin hedefleri arasındadır. İşçi sınıfı, emekçi kitleler ve baştan güçler, emperyalist saldırı bloklarından azaltılması, askeriharcamaların azaltılması ve komşularımızla dostluk ve saldırmazlık anlaşmalarının yapılmasını talep etmektedir.

BARIŞ MÜCADELESİ ÖRGÜTLÜ BİR MÜCADELE OLMALIDIR

Barış mücadelesinin, bütün ülkelerde bir örgüte gereksinimi, bu mücadelenin kitlesel niteliğinin bir sonucudur. Barış mücadelesi bütün dünyada emeği ile yaşayan, ulusunun ve halkının mutluluğu için çalışan insanları, geniş kitlelerin çıkarlarını temsil etmektedir. Bu nedenle barış mücadelesi, emekçi kitlelerin, emperyalizm, uluslararası gericiğe militarist güçlere karşı bir mücadelesi olarak gelişmek zorundadır. Barış mücadelesinin, savaş kışkırtıcısı emperyalist güçler ve onların ekonomik, politik, toplumsal dayanağı olan tekeller ve onların destekçileri dışında, toplumun bütün sınıf ve tabakalarından en geniş kitleleri kapsamına alabilmesi, ancak bu kitlelerin barış mücadelesini hedef alan örgütlerde birleşmesiyle ve onların mücadele gücünün bu örgütler eliyle seferber edilmesiyle mümkündür.

Kaldı ki, günümüzün en önemli özelliklerinden biri, barış mücadelesine kitlelerin aktif katılımının güçlenmesi, tüm dünyada güçlü bir barış hareketinin koşullarının gelişmesidir. Dünya baştan güçlerinin uluslararası kitlesel örgütü Dünya Barış Konseyi'nin son yıllarda geniş yığılan kapsama yönündeki güçlü ve sürekli atılmaları bu gelişmeyi simgelemektedir.

Barış mücadelesinin bir örgüte olan gereksinimi, aynı zamanda, bütün baştan güçlerinin eylem birliğinin sağlanması zorunluluğunun sonucudur. Bütün ülkelerde emperyalizme, tekellerin egelemlerine, her türlü gericiğe, her türlü ulusal ve toplumsal baskı, eşitsizliğe karşı mücadele eden tüm güçlerin mücadeleleri nesnel olarak barış mücadelesinin de hedefleri doğrultusundadır. Ne var ki dünyadaki tüm baştan güçlerin ve akımların eylemlerinin tek ve güçlü bir barış mücadelesi hareketi içinde birleştirilmesi, ancak bu güçlerin somut bir eylem programı doğrultusunda birliği ile sağlanabilir. Tek tek ülkeler ve dünya düzeyindeki barış mücadelesinin bir örgüt çatısı altında yönlendirilmesi zorunluluğunun da kaçınılmaz bir sonucudur.

Kısacası, barış mücadelesinin örgütlenmesi, temelde bir kitlesel mücadele ve eylem birliği örgütlenmesidir.

Barış mücadelesinin örgütlenmesinin temel amacı bu olduğuna göre, niteliği ve yöntemleri de bu amaca uygun olmak zorundadır. Barış mücadelesinin örgüt-

Frederic JOLIOT-CURIE

"Hedefimiz, yaklaşan savaşın durdurulması, ülkelerin mevcut savaşları durdurmalarını sağlamak ve barışı kurmak olmalıdır.

"Ulusları oluşturan, savaşın tehdit ettiği milyonlarca insanın her biri, savaş ve barış sorununun kendisinin de sorunu olduğunu, bu sorunun onu doğrudan etkilediğini ve bundan kaçamayacağını kavramak zorundadır. Kendisini aciz de hissetmemelidir. Çünkü dünyada onunla birlikte başka milyonlarca insan da, birleşebilmek ve barışı savunabilmek için kendilerine aynı soruyu sormaktadırlar."

Paul Robeson

"Barışı kazanmak için savaşmalıyız, çünkü barış korunmayı gerektirir. Tartışma ve karşılıklı saygı, uluslararası barışın gelişmesinin ilk gereklilikleridir. Ve kuvvet politikasına ve nükleer kuvvet tehdidatine de artık bir son verilmelidir."

lenmesinin somut biçimleri, ülkede savaşa karşı ve baştan yana geniş kitlelerin barış mücadelesine katılımının nesnel koşullarına ve tüm baştan güçlerinin eylem birliğinin gerçekleştirilmesinin gereklerine göre saptanmaktadır. Barış örgütlerinin çalışma biçimi, yönetiminin örgütlenmesi ve benzeri sorunlar da sözü edilen temel gerekleri yerine getirebilecek biçimde çözümlenmelidir.

Biz, yukarıda adları bulunan kişiler, bu görüşlerimiz doğrultusunda, ülkemizdeki ve dünyadaki barış mücadelesine daha etkin ve daha aktif katkılarında bulunmak, bu mücadeleye daha çok sayıda yandaş kazanmak, mücadelenin temsil ettığımız toplum katmanlarında yaygınlaşmasını ve örgütlenmesine yardımcı olabileme amaç ve kararlılığıyla, uluslararası barış hareketinin ülkemizdeki temsilcisi ve örgütleyicisi Barış Derneği'ne üye olmak üzere başvuruyor ve bu görüşlerimizi açıklanan tüm ilerici ve demokratları da Barış Derneği'ne üye olma-ya çağırıyoruz.

Mahkemelerin uygulamaları doğrudur

Aralarında 12 Mart döneminde beri hapis yatmakta bulunan müebbet hapse hükümlü siyasi tutukluların da bulunduğu bine yakın kişinin af ve infaz yasalarından yararlanarak ağır ceza mahkemelerine tahliye edilmesiyle ilgili tartışmalar uzun zaman sürüyor. Bir Yargıtay kararıyla bu uygulamanın geri çevrilmesine yönelik girişimlerin yoğunlaşmasıyla birlikte sorun yeniden büyük önem kazandı. Sorun teknelci basın tarafından politik bir kampanyaya dönüştürülürken, kimi çevrelerde de tutarsız politikaların yansıdığı bir konuya haline dönüştü.

Sorunun özü nedir? Sorunun kaynağı 13 Temmuz 1965 tarihli ve 647. sayılı cezalardan infazı hakkındaki yasaya 3. ek madde ile geçici 7. maddesiyle bir fıkra ve bir geçici madde eklenmesine ilişkin 2148 sayılı yasanın uygulanış biçiminden doğmaktadır. Bilindiği gibi 647. sayılı infaz yasasının 19. maddesi "... muvakkat hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkum olanlardan buldukları cezaevinde hükümlülük süresinin 2/3'ünü iyi hal ile geçirenler... mahkum oldukları müebbet ağır hapis cezasının 24. yılını iyi hal ile geçiren hükümlüler talepleri olmaksızın şartla sa-

lverilirler." Kuralını getirmiştir.

647. sayılı Cezaların Infazı hakkındaki yasaya ek olarak çıkarılmış bulunan 2148 sayılı yasanın Ek. 2. maddesi ise "... yan açık veya açık müessesenak naklonulan hükümlülerin, anılan müesseselerde kaldıkları her ay için 6 gün 19. maddenin 1,2 ve 3. fıkralarına göre tesbit edilecek, şartla salverilme tarihlerinden indirilmek suretiyle şartla salverilme işlemi yapılır." hükmünü taşımaktadır. Aynı yasanın geçici 10. maddesi ise yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce "... yan açık ve açık müesseselerde bulunanlarla kapalı infaz kurumlarında olup, açık veya yan açık infaz kurumlarına ayrılmaya hak kazanmış olan hükümlülerin, tutuklulukta geçen süreleri de çalışmakla geçmiş sayılarak değerlendirilmek suretiyle Ek Madde 2'deki şartlar dairesinde indirimin hesabında nazara alınır." denilmektedir.

Bir örnek vermemiz gerekirse, müebbet ağır hapis cezasına hükümlü bir kişinin cezaevinde kalacağı süre hesaplanırken, önce a-sıl ceza olan 36. yıldan 647. sayılı yasaya göre 1/3'lük süre olarak hesaplanan 12 yıl düşülür. Sonra da geriye kalan ve 2148 sayılı yasaya göre "içerde kalınacak

süre" olan 24 yıl üzerinden her ay için 6 günlük indirim yapılır, söz konusu mahkumun cezaevinde kalması gereken süre olan 19 yıl 3 ay 7 gün bulunur.

Bütün bunlar Yargıtay Kararlarıyla kesinlik kazanmış, yüzlerce binlerce örnekte uygulanmış herkeşçe bilinen uygulamadır.

Şimdi bir adım daha atıyoruz. Elimizde bir de 1803. sayılı Af Yasası bulunmaktadır. Bu yasaya göre de her mahkumun infaz yasasından yararlandıktan sonra kalan cezasının 12 yıl yasa koyucu tarafından affedilmektedir.

Örneğin, 36 yıla hükümlü bir kimse söz konusu ise, 647. ve 2148. sayılı infaz yasalarından yararlandırılarak cezası 19 yıl 3 ay 7 güne indirilmiş bulunan bu kimsenin, 12 yıllık aftan da yararlanınca içerde yatması gereken süre 7 yıl 3 ay 7 gün olarak hesaplanır.

SORUN GERÇEKTEN KARMAŞIK MI?

Müebbet hapis cezasına hükümlülerin cezasının 24 yıla indirilen 1803 sayılı Af Yasası'nın 7/A bendinde 647 ve 2148 sayılı infaz yasalarının affa indirilmiş olan ceza üzerinden uygulanacağı hükmünü getirdiğinden yakın zamana kadar müebbet hapis cezasına çarptırılan mahkum-

lar için infaz ve af yasaları şöyle uygulanıyordu.

1803 sayılı Af Yasasının 7/A bendi gereğince 24 yıl temel alınarak (çünkü Af Yasası müebbet hapis cezalarını 24 yıla indirmişti.) 647 sayılı yasaya göre, 24 - 8 : 16 bulunuyor, sonra da 2148 sayılı yasa uygulanarak, 16 yıl üzerinden her ay için 6 gün indirim yapılarak içerde kalınması gereken süre; 13 yıl hesaplanıyordu.

Ne var ki Anayasa Mahkemesi 1803 sayılı Af Yasası'nın yukarıda anılan 7/A bendini İPTAL ETTİ. İptal gerekçesinde 7/A bendinin Anayasa'nın "Eşitlik" ilkesine aykırı olduğunu belirten Yüksek Mahkeme, infaz uygulamasının 1803 sayılı Af Yasasıyla çevrilen ceza üzerinden değil asıl ceza üzerinden yapılması gerektiğini bildirdi.

2148 sayılı yasada infaz yasası olduğuna göre, bu yasanın uygulanışı da aynı esaslara tabi olmak zorundadır. Yalnız 2148 sayılı yasada 1/3'lük süre cezadan düşürüldükten sonra geriye kalan süreye her ay için 6 gün uygulanacağı hükme bağlandığından, asıl ceza (36 yıl, örnekte verdiğimiz) 24 sene olmaktadır. Bu nedenle mahkemelere yapılan uygulamalar son derece doğrudur.

Ceza Yasasında müebbet hapis cezasının karşılığı olan ceza 36 yıl olduğu için de Anayasa Mahkemesi'nin (647 ve 2148 sayılı) infaz yasaları uygulanırken "Affa indirilen ceza değil, mahkemelere verilen ceza temel alınır" hükmüne dayanılarak 36 yıla önce 647 sayılı yasa uygulanıp 12 yıllık indirim bulundu, sonra geriye kalan 24 yıla 2148 sayılı yasa uygulanarak (ki bu yasanın 647 sayılı infaz yasasına ek olarak çıkarıldığını düşüncemle) 4 yıl 8 ay 27 günlük indirim indirildi, sonra da 1803 sayılı yasa müebbet hapis cezasının 24 yıla indirmiş olduğu için 24 - (12+4 yıl 8 ay 27 gün)=7 yıl 3 ay 3 gün hesaplanarak içerde geçirilmesi gereken süre belirlendi.

İşte Türkiye'nin bir çok yerinde Ağır Ceza Mahkemelerinin birbirlerinden bağımsız olarak yaptıkları uygulama budur. Bunu şöyle de ifade edebiliriz. 36 yıla 647 sayılı yasa uygulanarak 24 yıl bulunur. Bu süre 2148'e göre "İçerde Kalınması Gereken" süre olduğundan ayda 6 günlük indirim tabi tutulup, 19 yıl 3 ay 7 gün bulunur. Sonra da, 1803 sayılı Af Yasası uyanca 12 yıllık indirim yapılır 19 yıl 3 ay 7 gün - 12 yıl = 7 yıl 3 ay 7 gün olarak belirlenir.

Deniyor ki madem ki 2148 sayılı yasada öngörülen ayda 6 günlük indirim "hükümlünün içerde geçireceği süre" temel alınarak yapılır, o halde sanığın 1803 sayılı Af Yasasından yararlanacağı 12 yıllık süre de içerde geçirilmeyeceğinden bu süre 6 günlük indirim tabi tutulmamalıdır. Yani ihtilaf "2148 sayılı yasa, 1803 sayılı yasa uygulandıktan sonra mı, önce mi uygulanacak" noktasındadır.

Ashında mesele apaçıktır. 2148 sayılı yasanın metnindeki "içerde geçirilecek süre" ifadesi ancak bu yasanın çevreleri için de ele alınabilir. Çünkü 1803 sayılı yasa ayrı bir yasadır. 2148'in

içinde yer alan bir ifade 1803'ü de bağlayacak şekilde yorumlanamaz. Nitekim hiç af çıkmamış olsaydı ne olacaktı? Ayda 6 günlük indirim nasıl uygulanacaktı? Parlamento kendi iradesini kullanarak infaz yasasından ayrı bir af yasası çıkarmış ve 12 yıllık bir indirim sağlamış. Bunu görmezlikten gelmek ve 1803 sayılı yasayı sanki 2148'in bir fıkrasıymış gibi ele almak mümkün müdür? Bu görüşe uygun hareket edilmesi halinde 1/3'lük süre olan 12 yılın düşülmesinden sonra kalan 24 yıldan 12 yıllık afta düşülecek ve 2148 en sonunda arda kalan 12 yıl üzerinden uygulanacaktır ki bu durumda da hiç aftan yararlanmamış bir mahkumla 12 yıllık aftan yararlanan bir mahkumun cezaları arasında 12 yıllık bir fark olması gerekirken bu fark 9,5 yıla indirilmekte, açıkça parlamentonun iradesine tecavüz edilmektedir. Yani bu tür bir uygulama Anayasaya aykırıdır. Yargının yasa koyucunun iradesine tecavüzüdür.

Nitekim, 1803 sayılı Af Yasasından sonraki herhangi bir tarihte (örneğin 1975 yılında) müebbet hapis cezasına mahkum olmuş bir kimse için içerde kalacağı süre nasıl hesaplanacaktır onu görelim: Bu kimse, 647 sayılı infaz yasasına göre 36 yılın üçte biri olan 12 yıl verilen cezadan düşüldükten sonra kalan 24 yılı içerde geçirecektir. 647 sayılı yasaya EK 2148 sayılı yasaya göre de mahkum cezaevinde geçireceği 24 yılın her ayı için 6 günlük indirimden yararlanacaktır ki bu da 4 yıl 8 ay 27 gün eder. Sonuç olarak müebbet hapis cezasına (36 yıl) çarptırılan bir hükümlü 19 yıl 3 ay 7 günlük bir süreyi iyi halli geçirece 24 yılı tamamlaması beklenmeden şartlı olarak salverilecektir. Şimdi bu arada 12 yıllık bir affın çıktığını düşünelim. O zamana kadar iyi halli olarak yatan hükümlü artık 19 yıl 3 ay 7 gün değil 19 yıl 3 ay 7 gün - 12 yıllık af = 7 yıl 3 ay 7 gün içerde kalacaktır. Mesele bundan ibarettir.

Kaldı ki 1803 sayılı yasada da Anayasa Mahkemesi'nin 1803 sayılı yasanın 7/A bendini iptal gerekçesinde de açıkça belirttiği gibi infaz yasası affa indirilen ceza üzerinden değil, mahkemelere verilmiş, af uygulanmadan önceki ceza üzerinden, bu ceza temel alınarak uygulanır. Sıra bu yüzden, aksi uygulamayı temel aldığı içindir ki 1803 sayılı yasanın 7/A bendi iptal edilmiştir.

7/A bendi infaz uygulamasının affa düşürülen ceza olarak 24 yıl üzerinden yapılması gerektiğini söylediği için iptal edilmemiştir de ne için iptal edilmiştir? Mahkemeler 2148'in uygulanmasında da aynı durumu gözünü almışlar, Anayasa Mahkemesi'nin karar doğrultusunda hareket etmişlerdir. Yani esas cezaya (36 yıl) önce 647'yi uygulamışlar, sonra kalan ceza (24 yıl) 647'ye Ek 2148'e göre yasal olarak içerde geçirilmesi gereken ceza olduğundan bu cezadan da ayda 6 günlük indirimi yaparak, en sonunda da hükümlü 1803 sayılı Af Yasasından yararlandırılmış 7 yıl 3 ay 7 gün yatan tahliye edilmiştir.

Ortada bir kısım çevrelerin oldu bittiye getirerek yaymak istedikleri gibi bir "adli hata" yoktur. Seçim hesaplarına dayanan demagoji vardır!.. Ve mevcut yasa lar gözardı edilmediği sürece de aksi yönde bir uygulama mümkün değildir...

Maden-İş'in bir mektubu ibret belgesi

Hatırlanacağı üzere Yürüyüş'ün 224. sayısında, DISK'e bağlı sendikaların tavırlarına ilişkin olarak yazılan haber-yorumda Sosyal-İş Sendikası'nın Maden-İş'e yazdığı mektuba da yer verilmişti. Maden-İş Genel Merkezi'nden aldığımız yazıda, bu mektup üzerine kendilerinin Sosyal-İş sendikasına gönderdikleri cevap mektubunun bir fotokopisi bulunmakta ve "dürüst yayıncılığın bir gereği olarak" bunun da aynen yayınlanması istenmektedir.

Dürüst yayıncılığın gereklerini Maden-İş yöneticilerinden öğrenecek değiliz. Cevap mektubunda Maden-İş üst yöneticileri, kendi yorumları bir yana Sosyal-İş'in yayınladığımız mektubundaki görüşleri ve olguları doğrulamaktan öte birşey yapıyor veğildir. Bu bakımdan haberimiz düzeltilecek veya doğrulanacak bir yanı da bulunmamaktadır. Ancak, mektupta yer alan Türkiye İşçi Partisi ve Yürüyüş hakkındaki nitelermeler, Maden-İş üst yönetimi ve arkadaşlarının görüşlerini ilk elden yansıtmaya bakımından ilginç bir haber değeri taşıdığından Maden-İş Sendikası'nın Sosyal-İş Genel Başkanlığı'na gönderdiği ve ek bir yazılı suretini Yürüyüş'e iletmişti cevap mektubunun metnini aşağıda aynen yayınıyoruz.

SOSYAL-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANLIĞI'NA

Maden-İş, bank-Seri ve Baysen Sendikaları adına, Kemal Dursal, Yücel Çubukçu ve Cevat Özhasrıcı'dan oluşan bir heyet, DISK'e üye tüm

sendikaların Genel Merkezleri'ni ziyaret ederek Konfederasyonumuzun içinde bulunduğu bunlunun nedenlerini ve çıkış yollarını görüşmüştür.

Üç Sendika Temsilcisi bu görüşmede çıkış yolunu da Konfederasyonumuzun vakit geçirmeden Genel Kurul'a gitmesini ve üye tabanını desteğini kaybeden bazı DISK yöneticilerinin durumunu da dikkate alarak tabanın desteğine sahip bir yönetimin oluşturulmasında görmüştür.

Durum böyle iken işçi sınıfımızın sendikal birliğini gözeten ve iyi niyetle yapılan bu görüşmeyi, "Gelen heyetin, DISK'in olağanüstü Genel Kurul'a götürülmesi için Sendikamızdan imza talep ettiler." şeklinde dar bir çerçeveye sınırlamak ve buradan da yola çıkarak, üç sendikamızın yeni konfederasyon kuracakları iftira ve dedikodularını yaymak, sendikal birliğin bozulmasını isteyen kararlara güçlerini ve çeşitli provakatif çevrelerin işine yaradır.

Ayrıca, Sendikamız tarafından yazılan bir resmi yazının, sınıf ve kitle sendikacılığına ve özellikle Maden-İş'e karşı yeminli düşmanlığı, ihanete kadar varan, Türkiye İşçi Partisi ismiyle örgütlen, yarı resmi yayın organı olan Yürüyüş ismiyle bir dergiye her nasılsa yayınlanması olması oldukça anlamlı karşılanmıştır.

Bu uygulamaların, "Sendikaların siyasi partilerden örgütsel bağımsızlığın ilkesiyle ne derece bağdaştığını" takdirine size bırakıyoruz.

Bilgilerinizi rica ederiz.

En iyi dileklerimizle,

Genel Sekreter Mehmet ERTÜRK
Genel Başkan V. Kemal DA YSAL

Mahkemelerin uygulamaları doğrudur

Aralarında 12 Mart döneminde beri hapis yatmakta bulunan müebbet hapse hükümlü siyasi tutukluların da bulunduğu bine yakın kişinin af ve infaz yasalarından yararlanarak ağır ceza mahkemelerince tahliye edilmesiyle ilgili tartışmalar uzun zamandır sürüyor. Bir Yargıtay kararıyla bu uygulamanın geri çevrilmesine yönelik girişimlerin yoğunlaşmasıyla birlikte sorun yeniden büyük önem kazandı. Sorun teknelci basın tarafından politik bir kampanyaya dönüştürülürken, kimi çevrelerde de tutar-sız politikaların yansıdığı bir konu haline dönüştü.

Sorunun özü nedir?
Sorunun kaynağı 13 Temmuz 1965 tarihli ve 647 sayılı cezalardan İnfazı Hakkındaki yasaya 3. ek madde ile geçici 7. maddeye bir fıkra ve bir geçici madde eklenmesine ilişkin 2148 sayılı yasanın uygulanış biçiminden doğmaktadır. Bilindiği gibi 647 sayılı İnfaz yasanının 19. maddesi "... muvakkat hürriyeti bağlayıcı cezaya mahkum olanlardan buldukları cezaevinde hükümlülük süresinin 2/3'ünü iyi hal ile geçirenler... mahkum oldukları müebbet ağır hapis cezasının 24. yılını iyi halle geçiren hükümlüler talepleri olmaksızın şartla sal-

verilirler." Kuralını getirmiştir.

647. sayılı Cezalardan İnfazı Hakkındaki yasaya ek olarak çıkarılmış bulunan 2148 sayılı yasanın Ek. 2. madde ise "... yan açık veya açık müessesek nakkonun hükümlülerin, anılan müesseselerde kaldıkları her ay için 6 gün 19. maddenin 1,2 ve 3. fıkralarına göre tesbit edilerek, şartla salverilme tarihlerinden indirilme suretiyle şartla salverilme işlemi yapılır." hükmünü taşımaktadır. Aynı yasanın geçici 10. maddesi ise yasanın yürürlüğe girdiği tarihten önce "... yan açık ve açık müesseselerde bulunanlarla kapalı infaz kurumlarından olup, açık veya yan açık infaz kurumlarına ayrılmaya hak kazanmış olan hükümlülerin, tutuklulukta geçen süreleri de çalışmakla geçmiş sayılarak değerlendirilmek suretiyle Ek Madde 2'deki şartlar dairesinde indirimin hesabında nazara alınır." denilmektedir.

Bir örnek vermemiz gerekirse, müebbet ağır hapis cezasına hükümlü bir kişinin cezaevinde kalacağı süre hesaplanırken, önce asıl ceza olan 36. yıldan 647. sayılı yasaya göre 1/3'lük süre olarak hesaplanan 12 yıl düşülür. Sonra da geriye kalan ve 2148 sayılı yasaya göre "içerde kalınacak

süre" olan 24 yıl üzerinden her ay için 6 günlük indirim yapılır, sözkonusu mahkumun cezaevinde kalması gereken süre olan 19 yıl 3 ay 7 gün bulunur.

Bütün bunlar Yargıtay Kararlarıyla kesinlik kazanmış, yüzlerce binlerce örnekte uygulanmış herkesçe bilinen uygulamadır.

Şimdi bir adım daha atıyoruz. Elimizde bir de 1803 sayılı Af Yasası bulunmaktadır. Bu yasaya göre de her mahkumun İnfaz yasanından yararlandıktan sonra kalan cezasından 12 yıl yasa koyucu tarafından affedilmektedir.

Örneğin, 36 yılı hükümlü bir kimse sözkonusu ise, 647. ve 2148. sayılı İnfaz Yasalarından yararlandırılarak cezası 19 yıl 3 ay 7 güne indirilmiş bulunan bu kimsenin, 12 yıllık aftan da yararlanınca içinde yatması gereken süre 7 yıl 3 ay 7 gün olarak hesaplanır.

SORUN GERÇEKTEN KARMAŞIK MI?

Müebbet hapis cezasına hükümlülerin cezalarnı 24 yıla indiren 1803 sayılı Af Yasası'nın 7/A bendinde 647 ve 2148 sayılı İnfaz Yasalarının aflla indirilmesi olan ceza üzerinden uygulanacağı hükmünü getirdiğinden yakın zamana kadar müebbet hapis cezasına çarptırılan mahkum-

lar için infaz ve af yasaları şöyle uygulanıyordu.

1803 sayılı Af Yasasının 7/A bendi gereğince 24 yıl temel alınarak (çünkü Af Yasası müebbet hapis cezalarını 24 yıla indirmişti.) 647 sayılı yasaya göre, 24 - 8 : 16 bulunuyor, sonra da 2148 sayılı yasa uygulanarak, 16 yıl üzerinden her ay için 6 gün indirim yapılarak içinde kalınması gereken süre, 13 yıl hesaplanıyordu.

Ne var ki Anayasa Mahkemesi 1803 sayılı Af Yasası'nın yukarıda anılan 7/A bendini İPTAL ETTİ. İptal gerekçesinde 7/A bendinin Anayasa'nın "Eşitlik" ilkesine aykırı olduğunu belirten Yüksek Mahkeme, infaz uygulamasının 1803 sayılı Af Yasasıyla çevrilen ceza üzerinden değil asıl ceza üzerinden yapılması gerektiğini bildirdi.

2148 sayılı yasadaki İnfaz Yasası olduğuna göre, bu yasanın uygulanışı da aynı esaslara tabi olmak zorundadır. Yalnız 2148 sayılı yasadaki 1/3'lük süre cezadan düşürüldükten sonra geriye kalan süreye her ay için 6 gün uygulanacağı hükme bağlandığından, asıl ceza (36 yıl, örnekte verdiğimiz) 24 sene olmaktadır. Bu nedenle mahkemelerce yapılan uygulamalar son derece doğrudur.

Ceza Yasasında müebbet hapis cezasının karşılığı olan ceza 36 yıl olduğu için de Anayasa Mahkemesi'nin (647 ve 2148 sayılı) İnfaz yasaları uygulanırken "Aflla indirilen ceza değil, mahkemelerce verilen ceza temel alınır" hükmüne dayanılarak 36 yıla önce 647 sayılı yasa uygulanıp 12 yıllık indirim bulundu, sonra geriye kalan 24 yıla 2148 sayılı yasa uygulanarak (ki bu yasanın 647 sayılı infaz yasasına ek olarak çıkarıldığı düşünerek) 4 yıl 8 ay 27 günlük indirim hesaplandı, sonra da 1803 sayılı yasa müebbet hapis cezasının 24 yıla indirmiş olduğu için 24 - (12+4 yıl 8 ay 27 gün)=7 yıl 3 ay 3 gün hesaplanarak içinde geçirilmesi gereken süre belirlendi.

İşte Türkiye'nin bir çok yerinde Ağır Ceza Mahkemelerinin birbirlerinden bağımsız olarak yaptıkları uygulama budur. Bunu şöyle de ifade edebiliriz. 36 yıla 647 sayılı yasa uygulanarak 24 yıl bulunur. Bu süre 2148'e göre "İçerde Kalınması Gereken" süre olduğundan ayda 6 günlük indirim tabi tutulup, 19 yıl 3 ay 7 gün bulunur. Sonra da, 1803 sayılı Af Yasası uyarınca 12 yıllık indirim yapılır 19 yıl 3 ay 7 gün - 12 yıl = 7 yıl 3 ay 7 gün olarak belirlenir.

Deniyor ki madem ki 2148 sayılı yasadaki öngörülen ayda 6 günlük indirim "hükümlünün içinde geçireceği süre" temel alınarak yapılır, o halde sanığın 1803 sayılı Af Yasasından yararlanacağı 12 yıllık süre de içinde geçirilmeyeceğinden bu süre 6 günlük indirim yapılarak, 12 yıllık indirim tabi tutulmamalıdır. Yani ihtilaf "2148 sayılı yasa, 1803 sayılı yasa uygulandıktan sonra mı, önce mi uygulanacak" noktasındadır.

Aslında mesele apaçıktır. 2148 sayılı yasanın metnindeki "içerde geçirilecek süre" ifadesi ancak bu yasanın çerçevesi içinde ele alınabilir. Çünkü 1803 sayılı yasa ayrı bir yasadır. 2148'in

içinde yer alan bir ifade 1803'ü de bağlayacak şekilde yorumlanamaz. Nitekim hiç af çıkmamış olsaydı ne olacaktı? Ayda 6 günlük indirim nasıl uygulanacaktı? Parlamento kendi iradesini kullanarak İnfaz Yasası'ndan ayrı bir af yasası çıkarmış ve 12 yıllık bir indirim sağlamış. Bunu görmekten gelmek ve 1803 sayılı yasayı sanki 2148'in bir fıkrasıymış gibi ele almak mümkün müdür? Bu görüşe uygun hareket edilmesi halinde 1/3'lük süre olan 24 yılın düşülmesinden sonra kalan 24 yıldan 12 yıllık afta düşülecek ve 2148 en sonunda arta kalan 12 yıl üzerinden uygulanacaktır ki bu durumda da hiç af'tan yararlanmamış bir mahkumla 12 yıllık ceza zararlarında 12 yıllık bir fark olması gerekirken bu fark 9,5 yıla indirilmekte, açıkça parlamentonun iradesine tecavüz edilmektedir. Yani bu tür bir uygulama Anayasaya aykırıdır. Yargının yasa koyucunun iradesine tecavüzüdür.

Nitekim, 1803 sayılı Af Yasasından sonraki herhangi bir tarihte (örneğin 1975 yılında) müebbet hapis cezasına mahkum olmuş bir kimse için içinde kalacağı süre nasıl hesaplanacaktır onu görelim: Bu kimse, 647 sayılı İnfaz Yasasına göre 36 yılın üçte birini olan 12 yıl verilen cezadan düşüldükten sonra kalan 24 yıl içinde geçirecektir. 647 sayılı yasaya EK 2148 sayılı yasaya göre de mahkum cezaevinde geçireceği 24 yılın her ayı için 6 günlük indirimden yararlanacaktır ki bu da 4 yıl 8 ay 27 gün eder. Sonuç olarak müebbet hapis cezasına (36 yıl) çarptırılan bir hükümlü 19 yıl 3 ay 7 günlük bir süreyi iyi halli geçirirse 24 yılı tamamlaması beklemeden şartlı olarak salverilecektir. Şimdi bu arada 12 yıllık bir af'ın çıktığını düşünelim. O zamana kadar iyi halli olarak yatan hükümlü artık 19 yıl 3 ay 7 gün değil 19 yıl 3 ay 7 gün - 12 yıllık af = 7 yıl 3 ay 7 gün içinde kalacaktır. Mesele bundan ibarettir.

Kaldı ki 1803 sayılı yasadaki ve Anayasa Mahkemesi'nin 1803 sayılı yasanın 7/A bendini iptal gerekçesinde de açıkça belirtildiği gibi infaz yasası aflla indirilen ceza üzerinden değil, mahkemelerce verilmiş, af uygulanmadan önceki ceza üzerinden, bu ceza temel alınarak uygulanır. Sırf bu yüzden, aksi uygulamayı temel alıyorsa ki 1803 sayılı yasanın 7/A bendi iptal edilmiştir. 7/A bendi infaz uygulamasının aflla düşürülen ceza olarak 24 yıl üzerinden yapılması gerektiğini söylediği için iptal edilmiştir de ne için iptal edilmiştir?

Mahkemeler 2148'in uygulamasında da aynı durumu gözönüne almışlar, Anayasa Mahkemesi'nin karar doğrultusunda hareket etmişlerdir. Yani esas cezaya (36 yıl) önce 647'yi uygulamışlar, sonra kalan ceza (24 yıl) 647'ye EK 2148'e göre yasal olarak içinde geçirilmesi gereken ceza olduğundan bu cezadan da ayda 6 günlük indirim yapılarak, en sonunda da hükümlü 1803 sayılı Af Yasasından yararlandırılmış 7 yıl 3 ay 7 gün yatan tahliye edilmiştir.

Ortada bir kısım çevrelerin olduğu bittiyse getirecek yaymak istedikleri gibi bir "adli hata" yoktur. Seçim hesaplarına dayanan demagoji vardır!.. Ve mevcut yasalara gözardı edilmediği sürece de aksi yönde bir uygulama mümkün değildir...

Maden-İş'in bir mektubu ibret belgesi

Hatırlanacağı üzere Yürüyüş'ün 224. sayısında, DISK'e bağlı sendikaların tavırlarına ilişkin olarak yazılan haber-yorumda Sosyal-İş Sendikası'nın Maden-İş'e yazdığı mektuba da yer verilmişti. Maden-İş Genel Merkezi'nden aldığımız yazıda, bu mektup üzerine kendilerinin Sosyal-İş sendikasına gönderdikleri cevap mektubunun bir fotokopisi bulunmakta ve "dürüst yayıncılığın bir gereği olarak" bunun da aynen yayınlaması istenmektedir.

Dürüst yayıncılığın gereklerini Maden-İş yöneticilerinden öğrenecek değiliz. Cevap mektubunda Maden-İş üst yöneticileri, kendi yorumları bir yana Sosyal-İş'in yayınladığımız mektubundaki görüşleri ve olguları doğrulamaktan öte birşey yapıyor değildir. Bu bakımdan haberimiz düzeltilecek veya doğrulanacak bir yanı da bulunmamaktadır. Ancak, mektupta yer alan Türkiye İşçi Partisi ve Yürüyüş hakkındaki nitelemeler, Maden-İş üst yönetimi ve arkasındakilerin görüşlerini ilk elden yansıtmaya bakımdan ilginç bir haber değeri taşıdığından Maden-İş Sendikası'nın Sosyal-İş Genel Başkanlığı'na gönderdiği ve ek bir yazıyla suretini Yürüyüş'e iletmişti cevap mektubunun metnini aşağıda aynen yayınlıyoruz.

SOSYAL-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANLIĞINA

Maden-İş, bank-Sen ve Baysen Sendikaları adına, Kemal Dıysal, Yücel Çubukçu ve Cevat Özhacırcı'dan oluşan bir heyet, DISK'e üye tüm

sendikaların Genel Merkezleri'ni ziyaret ederek Konfederasyonumuzun içinde bulunduğu bunaltının nedenlerini ve çıkış yollarını görüşmüştür.

Üç Sendika Temsilcisi bu görüşmede çıkış yolunu da Konfederasyonumuzun vakit geçirmeden Genel Kurul'a gitmesini ve üye tabanı desteğini kaybeden bazı DISK yöneticilerinin durumunu da dikkate alarak tabanın desteğine sahip bir yönetimin oluşturulmasında görmüştür.

Durum böyle iken işçi sınıfımızın sendikal birliğini gözeterek ve iyi niyetle yapılan bu görüşmeyi, "Gelen heyetin, DISK'in olağanüstü Genel Kurul'a götürülmesi için Sendikamızdan imza talep ettiler." şeklinde dar bir çerçeveye sınırlamak ve buradan da yola çıkarak, üç sendikamızın yeni konfederasyon kuracakları iftira ve dedikodularını yaymak, sendikal birliğin bozulmasını isteyen karantik güçlerin ve çeşitli provakatif çevrelerin işine yarar.

Ayrıca, Sendikamıza tarafından yazılan bir resmi yazının, sınıf ve kitle sendikacılığına ve özellikle Maden-İş'e karşı yeminli düşmanlığı, ihanete kadar varırken, Türkiye İşçi Partisi isimli örgütün, yarı resmi yaygın organı olan Yürüyüş isimli bir dergide her nasılsa yayınlanmış olması oldukça anlamlı karşılanmıştır.

Bu uygulamanın, "Sendikaların siyasi partilerden örgütsel bağımsızlığı ilkesiyle ne derece bağdaştığı"nı" takdirini size bırakıyoruz.

Bilgilerinizi rica ederiz.

En iyi dileklerimizle,

Genel Sekreter Mehmet ERTÜRK
Genel Başkan V. Kemal DİYSAL

Barış taraftarları I. Dünya Kongresi'nden bu yana

Savaşa karşı barış yolunda 30 yıl

Birinci Dünya Kongresi tarihsel belgesini onaylıyor.

İkinci Dünya Kongresi Prezidyumu ve Joliot-Curie

1952 Viyana Kongresi toplantı salonu

1955 Dünya Barış Asamblesi

Paris sokakları Birinci Kongreyi selamlıyor.

BARIŞ TARAFTARLARININ BİRİNCİ DÜNYA KONGRESİ 20-25 NİSAN 1949 TARİHLERİNDE 2005 DELEGENİN KATILIMIYLA PARIS VE PRAG'DA TOPLANDI. BİRİNCİ KONGRE'NİN SEÇTİĞİ DAİMİ KOMİTE 1950 2. DÜNYA BARIŞ KONGRESİ'NDE DÜNYA BARIŞ KONSEYİNE DÖNÜŞTÜ.

İkinci Dünya savaşından sonra yeniden yükselen militarizm ve savaş tehlikesine karşı barış güçlerinin mücadelesinin tüm dünyayı kapsayan yığinsel bir harekete dönüşmesini simgeleyen ilk dönemeç, 20 - 25 Nisan 1949 tarihlerinde Paris ve Prag'ta Barış Taraftarları Birinci Dünya Kongresi'nin toplanmasıydı.

Kongre'nin toplanması, 1948 Ağustos'unda Polonya'nın Wrocław kentinde toplanan Dünya Bi-

lim ve Kültür İşçileri Kongresi ile aynı yılın Aralık ayında toplanan Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun İkinci Kongresi'nin eşgüdümli gelişmelerinin sonucu olmuştur.

Kongre 72 ülkeyi temsil eden ve aralarında 163 politikacı, 31 bilim adamı, 152 yazar, 73 sanatçı, 664 işçi, 37 köylü, 45 iş adamı ve 14 din adamının bulunduğu 2005 delegelede oluşuyordu. Kongrede 46 ülkeden 52 milyon 634 bin genci temsil eden gençlik örgütlerinin temsilcileri, 85 milyon kadını ve 90 kadın örgütünü temsil eden 368 delege ve ayrıca 203 milyon insanı temsil eden 16 uluslararası kuruluşun 61 delegesi yer alıyordu. Kongrede temsil edilen ulusal örgütlerin üyelerinin sayısı ise 300 milyonu aşındı.

Paris'de toplanması kararlaştırılan Kongre'ye "soğuk savaş" daha başlamadan meydan okumaya kalkmış, Fransız hükümeti, SSCB, Çin, Polonya, Romanya, Yugoslavya, Bulgaristan, Macaristan, Çekoslovakya, Yugoslavya, Arnavutluk, Almanya ve Avusturya'dan gelen 380 delegeye Fransa'ya giriş izni vermemişti. Sözün geçeni delegelerde bu kez Prag'da Kongre'nin ikinci bir "kolu" nun çalışmalarını başlatmışlardı.

Barış Taraftarları Birinci Dünya Kongresi, büyük bilim adamı Frederic Joliot-Curie'nin başkanlığında çalışmalarını sürdürdü. Kongre çalışmalarının sonunda Dünya Barış Taraftarlarının İlk Bildirgesi yayınlanıyor, aynı zamanda, Kongre çalışmalarını sürdüreceği bir Dünya Barış Konseyi'nin kurulması kararlaştırılıyordu. Örgütlenme Komisyonu'nun konuya ilişkin karar tasarısını Kongre'ye sunan, Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu Başkanı Guy de Boisson İdi. Louis Aragon tarafından okunan Bildirge ise, dünyanın tüm barış güçlerinin ortak mücadele ilkelelerinin bir belgesi niteliğindedir. Kongre'de Barış Taraftarlarının

Daimi Komitesi seçildi.

Daimi Komite 19 Mart 1950'de Stockholm'de aldığı bir kararla, halk yığınlarını kitle halinde imha edecek olan atom silahının yasaklanması için bir çağrı yayınladı. 500 milyon barışsever insan tarafından imzalanan Stockholm çağrısı, barış hareketinin hızla yükselen gücünü kanıtıyordu.

Dünya Barış Taraftarları'nın oluşturduğu Daimi Komite 16-22 Kasım 1950 tarihlerinde 80 ülkeden 2065 delegelele katılımla 2. Dünya Barış Kongresi'nin toplanmasını sağlayacak ve bu Kongre'de, Daimi Komite Dünya Barış Konseyi biçiminde olacaktır.

Dünya Barış Konseyi'nin girişimiyle, dünya barış güçlerinin güçlü çıkışları birbirini izledi. 1952 Aralık ayında Viyana'da Barış Savunmak için Dünya Kongresi toplandı. Konsey 1955 Ocak'ında bir atom savaşının önlenmesi için yeni bir çağrı yayınladı ve Viyana çağrısı da 700 milyon insan tarafından imzalandı. 1955 Haziran'ında Helsinki'de bu kez Dünya Barış Asamblesi toplandı. 1958 yılında ise Dünya Barış Konseyi Silahsızlanma ve Uluslararası İşbirliği için Dünya Kongresi'nin toplanmasını sağladı. Barış güçlerinin bütün bu çıkışları, militarizmin tehditlerinin ve bayağı demagogilerinin etkisizleştirilmesi yolunda belirleyici adımlar oldu.

1962 yılında Moskova'da Genel Silahsızlanma ve Barış için Dünya Barış Güçleri Kongresi toplandı. 124 ülke ve 20 uluslararası örgütten 2484 delegelele katıldığı bu toplantı, genel ve tam bir silahsızlanma için mücadeleyi birinci sıraya aldı ve bu amaçla bir eylem programının temellerini oluşturdu. 1965 Temmuz ayında ise Helsinki'de Barış, Ulusal Bağımsızlık ve Genel Silahsızlanma Dünya Kongresi çalışmalarına başladı. 1969 Haziran'ında ise Berlin'de yapılan Dünya Barış Konseyi toplantısında Avrupa'da güvenlik ve işbirliğine ilişkin temel sorunlar ele alındı.

Dünya Barış Konseyi'nin girişimiyle gerçekleştirilen barış güçlerinin en kapsamlı toplantısı, 25-31 Ekim 1973 tarihlerinde toplanan Moskova Barış Güçleri Dünya Kongresi oldu. Bu kongreye 143 ülke ile 120 uluslararası ve 1100 ulusal örgütten 3500 delege katıldı. 1975 yılında ise Dünya Barış Konseyi ikinci Stockholm çağrısını yayınladı. 700 milyondan çok insanın imzaladığı bu çağrı, kitlesel kırım silahlarının yasaklanmasının yanında, bir Dünya Silahsızlanma Konferansı'nın toplanmasını istemini dile getirdi.

6 - 11 Mayıs 1977 tarihlerinde de yine Dünya Barış Konseyi'nin girişimiyle Varşova'da 125 ülkeden 1500 delegelele katılımla Dünya Barış Kurucuları Kongresi toplandı. Kongre, barış güçlerinin tüm dünyada hızla kitleselleşmesini ve barış hareketinin bileşimliliğini zenginleşmesinin bir göstergesi oldu.

Dünya Barış Konseyi'nin bu yılın Şubat ayında toplanan Özel Oturumu ise, barış mücadelesinin ivedi görevi olan silahlanma yarışının durdurulması için savaşta barış güçlerinin güncel görevlerini belirledi.

5 kıtadan haberler

22. KONGRESİNİ TAMAMLAYAN ABD KOMÜNİST PARTİSİ 60. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLUYOR

Amerika Birleşik Devletleri Komünist Partisi'nin 22. Ulusal Kongresi ABD'nin ağır sanayi işçilerinin en yoğun olduğu Detroit kentinde yapıldı. 23-26 Ağustos tarihlerinde toplanan 22. Kongre ile aynı zamanda ABD KP'nin 60. kuruluş yıldönümünü de kutlanmaktaydı. ABD KP'si 22. Kongresinde 35 ülkeden kardeş parti temsilcilerinin yer almasıyla burjuvazinin bir yasağı kırılıyor ve Amerikan emekçileri yeni bir demokratik mevzi kazanıyordu.

4 gün süren Kongre'de ülke sorunları ve güncel mücadele hedefleri saptandı. Bu arada ABD'de temel insan hakları ve Salt II anlaşmasının ABD Kongresi tarafından onaylanmasına yönelik mücadele eylemlerinin yoğunlaştırılması kararlaştırıldı. Kongre sonunda yeni organlar için seçimler yapıldı. Parti Başkanlığı'na Henry Windston, Genel Sekreterliğe ise Gus Hall tekrar seçildi.

IRKÇI GÜNEY AFRİKA'DA İŞKENCELER DEVAM EDİYOR

SOWETO (Güney Afrika) Öğrenci Konse-

yl eski başkanı 18 yaşındaki Linda Mogale geçen hafta "cinayete teşebbüs ve kundakçılık" suçlamasıyla 24 yıl ağır hapse mahkum edildi. Öğrenci lideri duruşmasında suçlamaları reddederek, olaylarla ilişkisi olmadığını bildirmişti. Mahkemede Linda Mogale'e, polislerin elektrik akımı vererek ve döverek işken- ce yaptığı kanıtlanmı ve yargıç da bu durumu resmen kabul etmek zorunda kalmıştı. Ancak ırkçı militanlardan oluşturulan jüri genç kızı "suçlu" ilan etmekten geri kalmamış ve mahkeme 24 yıla mahkum etmiştir.

İSRAİL: BİR MİLYON GREVCI

İsrail'de hükümetin temel ihtiyaç maddelerine verdiği sübvansiyonu kaldırması üzerine, süt, et, un, şeker, kahve gibi gıda maddeleriyle toplu taşımada fiyatlar % 50 yükseldi.

Hükümet temel ihtiyaç maddelerindeki sübvansiyonu kaldırırken, büyük sermayeye verdiği kredileri artırmakta. Büyük tekelciler İsrail'de geçen yıl ulaştıkları kârlar tüm kamu kredilerinin miktarının üzerinde olmasına rağmen iktidar halkın temel gereksinimlerinden yaptığı kısıtlamaları kredileri tekelere peşkeş çekmeğe devam ediyor. İsrail'de emekçiler için yaşam koşulları giderek güçleşiyor. Enflasyon oranının 1979 yılı sonunda % 100'e ulaşacağı hesaplanmaktadır.

Bu gelişmeleri protesto etmek amacıyla geçen hafta 1 milyon işçi 2 saatlik bir iş durdurması yaptı. İsrail Komünist Partisi ve Demokratik Cephe sendikaları grubu ilerici politik örgütlere ve diğer sendikalara önümüzdeki günler için genel grev yapılmasını ve kitlesel gösteriler düzenlenmesini öneriyorlar.

İran'da soykırıma son

Şah diktatörlüğünün devrilmesinden sonra İran'ın Fars olmayan halklarına özerklik verilmesi sözünün Humeyni iktidarı tarafından yerine getirilmemesi, sonunda merkezi devletle Kürtler arasında büyük boyutlara erişen çarpışmalara yol açtı. İran'ın kuzeybatısında ki kentlerde, yüzlerce kişinin ölümlü sonuçlanan çatışmalar, İran ordusunun ve devrim muhafızlarının ağır silahlarla bölgeye harekâta geçmeleri sonucu tam bir soykırıma dönüştü. Paveh, Sanandaj,

Sakez ve Marivan kentlerinin kanlı çarpışmalarından sonra İran ordusunun denetimine geçmesinin ardından, çarpışmalar Kürtlerin denetiminde bulunan Mahabad kentinde yoğunlaştı.

Kürt emekçiler üzerindeki toplu kırımın sürdürülmesinde kararlı görünen Humeyni, çarpışmaları durdurmak ve sorunu görmeler yoluyla çözüme yolunu da hiç görümemektedir. Humeyni iktidarının bu tutumu, basın üzerindeki yasaklamalar ve TUDEH'le birlik-

te tüm siyasi partilerin kapatılmasından sonra, İran ulusal demokratik devriminin geleceği konusunda kuşkular uyandıran ve doğallıkla emperyalizme ümit veren gelişmelerdir. Kaldı ki, Kürtlerin istemleri konusunda Tahran'a önceden Şah yanlısı olduğu belirtilen bayrak tarafından yanlış bilgiler verildiği ve soykırımda bu nitelikte kişilerin de rol aldığı söylenmektedir. Ayaklanmanın "mutlaka ezileceği" ve Kürdistan Demokratik Partisi liderlerinin "watan hainleri" olduğu yarışıyla, sorunun çözümlenemeyeceği de açıktır.

İran'da Fars olmayan halklar üzerindeki toplu katliam girişimi, İran devriminin kazanımlarının geriye döndürülmesi için bir dönemeç noktası özelliği taşıırken, sorunun yalnızca İran'ı değil tüm bölgeyi ilgilendiren bir niteliği de bulunmaktadır.

İran'ın yeniden emperyalizmin ağına düşmesinin engellenmesi İran işçi sınıfı partisi TUDEH'nin öngörülerine etrafında, tüm işçi ve emekçi kitlelerin, Fars ve Fars olmayan halkların birliği ile mümkündür. Emperyalizmden bağımsızlığın titizlikle korunması ve devrimin kazanımlarının ilettilmesi ancak böyle mümkün olabilir.

İran Kürt halkının özerklik talebi yaşamaldır.

ABD-Çin

Kutsal ittifakta yeni adım

ABD Başkan Yardımcısı W. Mondale'in Çin Halk Cumhuriyeti'ne yaptığı gezi, Sovyetler Birliği'ne yönelik tehdit konuşmaları ve işbirliği olanaklarının araştırılması doğrultusunda devam ediyor. Ame-

rikan emperyalizminin uluslararası ilişkilerde, uluslararası örgütlenmeler içerisinde soyutlanma sürecinin hızlandığı bir dönemde, ABD-Çin yakınlaşması süreci de yoğunlaşmakta. Başkan Yardımcısı Mondale'

in gezisi yoğunlaşan ilişkiler sürecinde önümüzdeki aylarda Başkan Carter'in Çin'e yapması planlanan geziyi hazırlamaya yönelik.

ABD Başkan Yardımcısı'nın Çin'li üst düzey yetkililerle yaptığı görüşmelerde, her iki ülkenin işbirliğini gerçekleştirmek yerine, Sovyetler Birliği'ne karşı ortak bir tutum alma üzerinde durması emperyalizmin sosyalist ülkelere karşı stratejisinde Çin Halk Cumhuriyeti'ne verilmiş istenen işlevi ortaya çıkarmaktadır. Çin yöneticilerinin ise ABD ile olan ilişkilerde kendilerine emperyalizmin yeni stratejisini belirlediği yükümlülükleri kabullendiği açıkça görülmektedir. Bu işleve karşın ABD'nin Çin'in Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne ve tüm Güneydoğu Asya halklarına karşı sürdürdüğü saldırgan politikaya yeşil ışık yakarak yardımcı olmayı üstlendiği anlaşılmaktadır. Gerçekten de ABD Başkan Yardımcısı ve Çinli Liderlerin gezi boyunca yaptıkları konuşmalarda Çin'in askeri açıdan güçlendirilmesi konusunda özellikle durdukları gözlemlenmiştir. ABD Başkan Yardımcısı Mondale, Çin'in izlediği bu politika karşısında "Güçlü bir Çin'in ABD çıkarları açısından vazgeçilemez" olduğunu belirterek hoşnutluğunu ortaya koymuştur. ABD Başkan Yardımcısı "Çin'in zayıflatılmasının kendi çıkarlarına karşı düştüğünü" en kesin bir biçimde belirtmiştir. ABD Başkan Yardımcısının "Çin'i zayıflatacak gelişmelerden" kastının "Çin'de sosyalistlerin, devrimcilerin Çin işçi sınıfının ülkelerinin yönetimine sahip çıkmaları olasılığı" olduğu anlaşılmaktadır. Ancak emperyalizmlerle yapılan tüm işbirlikleri, sosyalist ülkelere karşı hazırlanan planlar, Çin emekçilerinin ülkelerinin geleceğini sahip çıkma mücadelesinin önünü alamayacaktır.

U nutmayalım bu olayı. Diplomatlık tarihin en çetrelisi koranlıklarından birisinin adını açıkça koyalım. Korsanı, emperyalizmin patronunu, dünyanın her köşesine özgürlük, insan hakları, hukuk maskesiyle parnağımı sokan ABD yönetimini iyi tanıyalım.

'Tüm dünyanın gözleri önünde bir Sovyet uçağı 73 saat New York'tan salınmadı. Gereçek, uçaktaki bir Sovyet yurttaşının ABD'den "zorla" kaçırılması olarak açıklandı.

U luslararası hukuk kuralları çok açık. ABD iç hukuk kuralları kesin. Söz konusu "fil" gerçek olsaydı ABD kolluk güçleri uçağa zorla girerler "kaçırılan" kişiyi kurtarabilirlerdi. Hatta kurtarmak zorundaydılar. Uluslararası hukuk ABD Yetkililerine bu hakkı veriyor, ABD iç hukuk düzenlemesi bunu emrediyordu. "Eylem" tümüyle meşru olurdu. Ayrıca "zorla adam kaçırın" Sovyet yetkililerinin kovuşturulması, tevkif edilmesi gerekirdi. Diplomatik dokunulmazlığı olanlar ise derhal ülkeyi terke zorlanabilirlerdi.

Devlet korsanlığı

Bütün bunlar ancak bir koşulla mümkün olurdu; ortada gerçekten bir zorla kaçırma fiili olsaydı. Ya da bunun için inandırıcı kuşkular bulunsaydı. Hiçbiri yoktu ki, ABD yetkilileri yetkililerini kullanamadılar. Ama yine de uçağı 73 saat tuttular. Korsanlık yapıldı. Çünkü onların da kendilerine göre nedenleri vardı.

B ir Sovyet yurttışı kirli dolardan şehvetine kapılarak tercihini yaptı. Bundan yararlanmak gerekiyordu. Kirli dolaların bu "zafereni" politik bir kazanıma dönüştürmek gerekiyordu. Olay sistem sorunu yapılarak antisovyet, antikomünist propagandalara bir payanda eklenmek isteniyordu. Söz konusu Sovyet vatandaşının eşi de kandırılabilirse kazanımı katmerlendirmek de mümkün olabilirdi.

Ludmilla Vloşova ile yalnız konuşmak istiyorlardı ABD yetkilileri. Ama kirli dolaların, vaat, şantaj ve tehditleri yanlarında olacaktı bu korsanların. Ayrıca sonuç alamazlar bile kuşku tohumu ekilmiş olacaktı. Gerisini propaganda üstadları halledebilirlerdi.

T eknik gelişme karanlığı seven güçlere bir kez daha yar olmadı. Televizyonda Vloşova'yı görenler hiç zorlama olmadıkları anladılar. Yurtsever ve bilinçli Vloşova oyunu bozdu.

Bu kadarı olayın sadece bir yüzü idi. Başka nedenler de vardı. Olay sırasında ABD Komünist Partisi Kongresi toplanmıştı. Ülkenin toplumsal ekonomik, politik sorunları sergilenmiş, Amerikan emekçileri barış ve demokrasi saflarında mücadeleye çağrılmıştı. ABD K.P. 60. Kuruluş yılını da kutluyordu. Bütün bunlar komünizmin dışsal bir olgu, yabancı parnağının eseri olduğu kitleleri koşullamak isteyen büyük burjuvazinin iktidarı için tahammül edilemez gelişmelerdi. Kitle iletişim araçlarındaki denetim rağmen halktan saklanması da olanaksızdı. ABD komünistlerinin mesajlarının kitlelere ulaşmasının engellenmesi için bir olay gerekiyordu. İşte korsanlığın bir başka nedeni de buydu.

O lay sonrası bir ABD yetkilisi "tatmin olduklarımız" söylemiş. Sermaye basını "çekışmeli geçen maçın berabere bittiğini" ileri sürüyor "Onlar" açısından sonuç buymuş. Dünya barışını, uluslararası işbirliğini dinamitleyen koranlık "maç" anlayışıyla yaklaşılan barış ve demokrasi güçleri de değerdirecekler. Ve onları yenecekler. Bilinçleriyle, kararlılıklarıyla. Onların sayısı çok daha fazla. Dolara kanyan, şantaja boyun eğmeyen Vloşova'nın bilinci yalnızca bir örnek.

raşit kaya

ABD vetosu Filistin halkının geleceğini belirlemesini engelleyemez

Filistin sorununun B.M. Güvenlik Konseyi'nde görüşmelerine geçtiğimiz hafta devam edildi. Görüşmeler sonucunda Konsey üyesi Afrika ülkeleri ve bazı bağılantıozlarla hazırlanan karar tasarısının oylanması Eylül ayından sonraki bir toplantıya ertelendi.

Oylanması ileri bir tarihe ertelenen karar tasarısı İsrail'in işgal ettiği tüm topraklardan çekilmesi yanında Filistin halkının kendi geleceğini kendisinin belirlemesini de öngörmekteydi. ABD ise karar tasarısını oylamaya sunulursa, tasarını veto edeceklerini önceden açıklamıştı. Güvenlik Konseyi'nin Filistin konusunda son oturumu Filistin halkının kendi geleceğini belirlemek için verdiği mücadeleden yeni bir kazanımı oldu. Hazırlanan karar tasarısının oylanmaması, Filistin halkının mücadeleye kazandığı mevzilerin anlamını hiçbir şekilde gözlerden kayıramaz. ABD'nin veto hakkını kullanarak tehditli uluslararası düzeyde Filistin halkının kendi geleceğini belirlemesini haklarının kabul edildiği gerçeğini değiştiremeyecektir. Filistin halkının gerçek temsilcisi FKÖ'nünde BM'de Güvenlik Konseyi'ndeki görüşmelerde yer alması bu gerçeğin en somut bir ifadesidir. Emperyalizmin patronu ABD'nin kabul edileceği

Filistin halkı ABD'nin fetvasını beklemiyor.

kuşkusuz olan karar tasarısını engellemek için vetodan başka seçenek bulamaması Filistin halkının mücadelesinde kazandığı başarıların yeni bir somut ifadesi ve emperyalistlerin politikalarının uluslararası platformda tecrit olmalarının yeni bir kanıtıdır.

Nitekim emperyalizmin uluslararası forumlarda tecrit olması sonucunda İsrail Lübnan'da canliyan saldırılarına yeni bir hız vermiştir. Ancak tüm bu saldırılar da yenilgiye uğrayacaklar, uluslararası örgütlerde barış ve demokrasi güçleri karşısında tecrit olan emperyalizm, Filistin halkının savaş alanlarında da haklı mücadelesi karşısında yenilgiye uğramaktan kurtulamayacaktır.

Proleterlerin Milliyet sınırı tanımayan birliğinin bir örneği

SACCO İLE VANZETTİ

MEHMET KÖK

Nikola Sacco bir kunduracıydı. Bartolomeo Vanzetti firin ve kireç ocağında çalışmış o sınırlarda seyyar balıkçılıkla geçinen bir işçiydi. İkisi de İtalyan asıllı idiler. İtalya'dan kalkıp bir çok işçi gibi, geçim peşinde, büyük umutlarla, Amerika'ya gelip yerleşmişlerdi. İkisi de yoksul İtalyan köylü ailelerinden yetişmişler ve yarımları boyunca güçlerini, emeklerini patronlara vererek durmadan çalışmışlardı. Amerika'ya geldiklerinde bir kelime bile İngilizce bilmiyorlardı.

Aynı işi birlikte yaptıkları Amerikan işçileri ile zamanla yakınlaştılar. İtalyan olduklarını

unutmaya başladılar. Vanzetti tuğla fabrikasında, taş ocağında iki yıl boyunca taş kırdı, taş küreledi, taş yükledi. O sırada yanında çalışan Tuskanyalı işçilerden Tuskanya lehçesi ile konuşmayı öğrendi. Ocakta çalışan işçiler başka başka diller konuşuyorlar, fakat aynı işi yapıyorlar, aynı patrona çalışıyorlardı. Patron, onlar çalışırken başlarına dikilir, "Konuşmayı bırakın, işinizi bakın, lanet olası herifler." derdi.

Vanzetti'nin yanında bir Amerikalı çalışıyordu. Bir gün Vanzetti'ye, "Hey, Vanzetti, iki dil var, biri patronun konuştuğu dil, öteki de seninle benim konuştuğumuz dil." dedi ve gülmüştü. O

zaman Vanzetti'nin yüreği olanca sıcaklığıyla o işiye aktı. Vanzetti, sınıf bilincinin komünistlerin uydurduğu bir deyim olmadığını ve gerçekten yaşamsal bir güç olduğunu işte o zaman kavradı. Ve bunu kavrayınca, o günü getirmek üzere patronlara karşı, sınıfı için mücadele etmeye başladı. Sacco ile tanıştı ve Sacco da Vanzetti'nin yanında yerini aldı.

Salsedo adında İtalyan asıllı ilerciler bir matbaa işçisi New York kentinde Park Row caddesinde bir yapının on dördüncü katında bulunan Adalet Bakanlığı'na bağlı büronun bir odasında siyasi polis tarafından göz altına alınmıştı. Salsedo 4 Mayıs 1920 günü bu odanın penceresinden polis tarafından aşağı atıldı. Salsedo, Sacco ile Vanzetti'nin arkadaşıydı. Sacco ile Vanzetti tehlikelerin kendilerine de yaklaştığını anladılar, ellerinde saklamak gereğini duydukları bildiriler vardı. Uyarılması gereken başka arkadaşları vardı. Bu işler için de bir araba arıyorlardı. Bir arkadaşlarının arabasını aradılar. Araba onarılmıyordu. Garaja gittiler. Daha onarılmamıştı. Garajdan çıktıklarında garaj sahibinin karısı onları polise haber verdi. Garajdan çıktıktan sonra Sacco ile Vanzetti tramvaya bindiler. Bir polis memuru da onlarla birlikte bindi ve onları orada tutukladı.

15 Nisan 1920'de Massachusetts eyaletinin South Braintree kasabasında, haydutlar tarafından yapılan bir soygunun ve bu soygunda öldürülen bir mutemet ile bir muhafızın suçunu Sacco ile Vanzetti'ye yüklediler. İkisi de Dedham kasabasında cinayet sanığı olarak yargılandı, yalancı tanıklar ve uyduruk kanıtlarla o zamanın (h'os Amerika'da bu zamanın da pek farkı yok ya) koşullandırılmış jüri tarafından suçlu bulundular. Hem de olayın asıl katillerinden biri olan Madeiros adlı kişinin yakalanması, suçunu itiraf etmesi, Sacco ile Vanzetti'nin suçsuz olduğunu söylemesine karşın.

Yargılama Mayıs 1920'den 9 Nisan 1927'ye kadar sürdü. Kendilerine idam cezası verildi. 10 Temmuz 1927'de infaz edilecekti. 22 Ağustos'a kadar ertelendi. İnfaz 22 Ağustos'u 23 Ağustos'a bağlayan geceyarısını geçi yeri getirildi. İşlemedikleri bir suç için öldüler.

Karar verildikten sonra Sacco ile Vanzetti'ye, "Karara karşı bir diyeceğiniz var mı?" diye sordu yargıç.

Sacco şöyle dedi: "Verilecek hükmün iki sınıf arasında verileceğini biliyorum - işçi sınıfı ve sermaye sınıfı. Biz insanları kitaplarla, yazılarla birbirlerine kardeş ediyoruz. Siz insanları kovuşturuyor, onlara baskı yapıyor ve onları öldürüyorsunuz. Biz her zaman insanları eğitmeye çalışıyoruz. Siz, bizlerle bir başka ulus arasında bir nefret uçuşunu açmaya çalışıyorsunuz. İşte bugün ben bu neden-

Sacco ile Vanzetti'nin cellatlarının işbirlikçisi üniversite rektörleri

le, ezilen sınıftan olduğum için burada bulunuyorum. Siz ise ezen sınıftansınız."

Vanzetti ise kararın okunmasından sonra yaptığı savunmada şöyle dedi:

"...Ömrümde gerçekten hiç suç işlemediğim gibi, bütün ömrümce suçlu, yani bugünkü yasaların ve ahlâkın suç saydığı şeyleri yeryüzünden yok etmenin mücahadesini verdim. Bunların yanı sıra bugünkü yasaların kutsadığı suçu da, yani insanın insanı ezmesi ve sömürmesi suçunu da işlemedim. Ve burada bir suçlu olarak bulunmamın bir nedeni varsa, birkaç dakika sonra beni mahkum etmen için bir neden varsa, o da işte bundan başka bir şey değildir." Daha sonra Vanzetti yargıca dönüp, "Sizin ve savcının kemikleri bile çürüyüp kaybolduğu zaman, Sacco'nun adı insanların yüreğinde ve şükran duygularında yaşayacak. Sizin adınız, savcının adı, yasalarınız, kurumlarınız insanın insanın kurdu olduğu lanetli bir geçmişin silik anısı olmaktan öteye geçmeyecek..." dedi.

İnfaz saatine yakın kapatıldıkları hücrelerin camlarından birbirleriyle konuşuyorlardı. Vanzetti, "Ben, Bartolomeo Vanzetti, nasıl olsa sonsuza kadar yaşayacak değilim, er geç ölecektim. Ama şimdi, bu biçimde ölünce, sen ve ben dünya durdukça yaşayacağız ve adlarımız hiç unutulmayacak Sacco." dedi arkadaşına.

Bu duruşma Amerikan adalet sistemi açısından Sacco ile Vanzetti'nin grev hareketlerine katılmıyış devrimci işçiler olmalarına karşı bir sınıfsal ölçüyle idi ve "Kızıklar"la karşı başlatılan kampanyanın sinyali ve Amerika'daki tüm ilericilere bir uyarı olarak tasarlanmıştı.

Ancak Vanzetti'nin maden ocağındaki Amerikalı işçi arkadaşının dediği gibi dünyada iki dil vardı: Patronun konuştuğu dil ve işçinin konuştuğu dil. Sacco ile Vanzetti'nin konuştuğu dilden bütün dünya işçileri ve emekçileri anlıyorlardı. 1927 yazında cezanın değiştirilemeyeceği, sonunda açıkça ortaya çıktığında bütün dünyada protesto hareketleri yaygınlaştı. ABD, Kanada, İngil-

tere, Almanya, Fransa, İsveç, Çin ve Latin Amerika ülkelerinde kurulan, Sacco ile Vanzetti savunma komitelerinin örgütlediği kitlesel protesto hareketi dünyaya yayıldı. İngiltere'de sadece 1927 Ağustosunda 158 gösteri ve protesto yapıldı. New York'ta 50 000 işçi gösteri yaptı. Uluslararası protesto hareketi farklı politik görüşler, eğilimler ve inançlar taşıyan insanları birleşik bir cepheye çekti. İlerici aydınlar, sosyal-demokratlar, bilimsel sosyalistler, katolikler aynı safta birleşti. Sacco ile Vanzetti'ye yapıldıkları tüm ülkelerdeki ilerciler güçlere bir saldırı olduğunu bütün dünya anladı.

Sacco ile Vanzetti idam edildi. Bu ölçü alma eylemiyle kapitalist "demokrasi" tüm dünyaya gerçek yüzünü gösterdi.

Sacco ve Vanzetti'yi kurtarma mücahadesi emekçi halkın dev bir gösterisine dönüştü. Amerikan cellatlarına karşı gelişen öfke öyle bir doruğa ulaştı ki, nüfusun en geniş kesimlerine yayıldı ve bir kaç ülkede ülke çapında bir netelik kazandı.

Adalet mülkün temeldir. Bu söz bilimsel sosyalizm açısından da doğrudur. Yalnız mülk kimierindi?

Sacco ile Vanzetti öldükleri sırada dünyada bir tek Sovyetler Birliği'nde mülk artık işçi ve emekçi sınıfların elindeydi ve adalet de onların olmuştu. Şimdi dünyanın üçte birinde mülk işçi ve emekçi sınıfların elinde ve adalet de oralarda onlara çalışıyor. Başta ABD emperyalistleri olmak üzere tüm dünya kapitalistlerinin mülklerinin temeli ve ona dayalı "adalet"leri sarıslıyor.

Dünyanın bugünlere gelmesinde Sacco ile Vanzetti'nin de, dünya işçi sınıfı ailemizin bu iki yiğit oğlunun da tuzu var.

İşçi sınıfı unutmayacak ve affetmeyecektir.

Not: Geniş bilgi için Howard Fast'in yazmış olduğu Payal Yayıncılarından çıkan "Suçsuzlar, Sacco ile Vanzetti" adlı roman ve Bilim Yayınlarından bu ay çıkan "Üçüncü Enternasyonalin Kısa Tarihi" adlı kitaplardan yararlanılabilir.

SAKKO ile VANZETTİ

ÖNSÖZ

Yuvarlanıyor İri, sıcak damlalar
bakır yanaklarımızdan!
Yuvarlanıyor İri, sıcak damlalar
kalbimize!
Kalbimiz artık dargelıyor bize!
Kopararak

kanlı sarıgılan
yaramızdan,
sokaklarda haykırmadayı
hep bir ağzıdan!
Diği bir kaplanız ki biz,
kara saplı bir hançer deldi yavrularımızın göğsünü!
Diği bir kaplanız ki biz,
diğerimizde taşıyoruz altın başlı yavrularımızın ölüsünü!
Kın'ın kızıl gözü sen almına
sardık sevginin beyaz çiçekli örgüsünü!..
Kan geliyor Kâinatın rengi bize!
Yuvarlanıyor İri sıcak damlalar
bakır yanaklarımızdan
kalbimize!..

HİKAYE

Onların cebinde fırkamızın bileti yoktu.
Onlar, kurtuluşun kapısına varmayı,
ferdin cesur hamlelerinden uman
iki saf ve namuslu çocuktu!
Ne milyonların rehberiydi onlar,
ne de inzibatlı bir inkılâp ordusunun askeri!
İhtilâlin sara neferiydi onlar,
ihtilâlin namuslu iki neferi.
Yanyordu kanlarında şavkı İtalya güneşlerinin
koşular temiz esmer alınlarla hayatın sesine,
dövüştüler yanında dövüşen kardeşlerinin.
Yeni dünyada düştüler eski zulmün pençesine!
Yedi yıl ölümlerin karşısında gülerək durdular.
Elektrikli iskemleye
kadife bir koltukmuş gibi oturdular.
Yüreklere dört bin volta yedi dakika dayandı.
yandı yürekleri
yedi dakika yandı!..
Cani değildiler, kurban gitiler bir cinayete,
kurban gittiler doluların emrindeki adalet!
Hayatlarında olmadulara da kitlelerin rehberi,
ölümleriyle şaha kaldırdı kitleleri
bu iki ihtilâli neferi!..

KISSADAN HİSSE

Burjuvazi,
katletti içimizden ikimizi
bu iki ölü ölmeyen İki ölümüzdür!
Burjuvazi,
kavgaya davet etti bizi
davetleri kabulümüzüzdür!
Biz nasıl billirsek hep bir ağzıdan gülmesini,
billiriz öylece yaşamasını ölmesini
hepimiz - birimiz için,
birimiz - hepimiz için!..

Nazım Hikmet
Moskova, 22 Ağustos 1927

SIMONOF ÖLDÜ

Simonof ardında onurlu bir eser bıraktı.

Büyük Sovyet ozanı, ples yazarı ve romancı Konstantin Simonof'u geçtiğimiz hafta yitirdik. Birçok yapıyla ülkemizde de tanınan ve sevilen Simonof 28 Kasım 1915'te Petrograd'da doğdu. Ortaokulu bitirince sanat okuluna giderek tornacı oldu. Daha sonra Moskova'daki Gorki Edebiyat Fakültesi'ni bitiren Simonof şiir ve piyesleriyle ün yaptı. 1938'de ilk şiir kitabı, "Gerçek İnsanlar" yayınlandı. 1940'da da ilk oyunu olan "Bir Aşkın Öyküsü"nü yazdı. İkinci Dünya Savaşı'na Kızıl Yıldız Gazetesi adına savaş muhabiri olarak katıldı, Beyaz Rusya'da, Kırım'da ve Kuzey Cephesi'nde bulundu; Stalingrad Savaşları'ndan baştan sona izledi. 1944'te Stalingrad Savaşını konu alan "Günler ve Gece" romanını, 1952'de konusu Moskova'dan İç Savaş İspanyası'na, oradan Japon saldırısı altındaki Moğolistan Stepelerine uzanan "Silah Arkadaşları" romanını yazdı. Simonof'un bundan sonraki eserleri arasında büyük epik üçlemesini oluşturan "Yaşayanlar ve Ölümler" (1959), "İnsan Asker Doğmaz" (1964) ve "Son Yaz" (1971) vardır. Bu üçleme Sovyet edebiyatında çok önemli bir yer tutar. Tolstoy çekeneğinde büyük bir yapıt olan bu üçleme 1974'te Lenin Ödülü aldı. Yazarın 1973'te yayınlanan "Savaştan Yirmi Gün" ve "Lopatin'in Notları" adlı yapıtları yeni bir üçlemenin bölümlerini oluşturmaktadır.

Türkçeye yalnızca romanları çevrilmiş olan Simonof'un öteki şiir kitapları "Yol Şiirleri", "Lirik Günlük", "Seninle ve Sensiz" ve "Cephe Şiirleri" adlarını taşır. Oyunları arasında "Bizim Kentten Bir Delikanlı" ve "Rus İnsanları" vardır.

Konstantin Simonof Sovyetler Birliği'nin önde gelen yazarı

ve toplum emekçileri arasındaydı. Eserleri yedi kez Devlet Ödülü almış olan Simonof Sosyalist Emek Kahramanı idi. 1949 yılından beri Sovyet Barış Komitesi Yürütme Kurulu Üyesi olan Simonof ayrıca Sovyet Yazarlar Birliği Genel Sekreterliği'ni yürütmekteydi. Hazım Hikmet'in yakın dostu olan Simonof "Nazım Hikmet Edebiyat Arşivi"nin de başkanı bulunuyordu.

FERİT EDGÜNÜN AÇIKLAMASI

Bir reklam ajansının yöneticisi olan Ferit Edgü, YÜRÜYÜŞ'ün 30 Temmuz 1979 günlü 225. sayısında yer alan "Salt Falk Reklam Şirketlerinin Mehtap Yazan Değildir" başlıklı yazıda yer alan kendisiyle ilgili bölüm hakkında dergimize bir açıklama gönderdi. Edgü'nün açıklamasını aynen yayınlıyoruz:

"Derginizin 30 Temmuz 1979 günlü 225. sayısında yayımlanan 'Salt Falk reklam şirketlerinin mehtap yazarı değildir.' başlıklı yazıda yeni haberdar oldum.

"Bay Celil Oker, yazısının sonunda 'Salt Falk armağanı sahibi, TUSİAD yazarı Ferit Edgü gibilerinden söz etmektedir.

"Gibi'lerin kimler olduğunu bilmiyorum. Ancak, kendimle ilgili bir yanlışlığı düzeltmek gereğini duyuyorum:

"1) Ferit Edgü'nün bugüne değin TUSİAD ile (söz konusu kampanya dahil) hiç bir ilişkisi olmamıştır.

"2) TUSİAD kampanyasını gerçekleştiren reklam ajansı ile de Ferit Edgü'nün ve yöneticisi olduğu ajansın hiç bir ilişkisi yoktur.

"Dolayısıyla, TUSİAD bildirisi Ferit Edgü tarafından kaleme alınmış değildir.

"Bu açıklamayı, bir suçlamaya karşı kendimi savunma amacıyla değil (neyi, hangi suç, kime karşı savunacağım?) yalnızca kampanyanın gerçek yazarlarının başarıya da başarısızlığının bana ait olmadığını belirtmek için yapıyorum.

"Bu açıklamama derginizde yer vereceğinizi umarım.

Saygılarımla,
FERİT EDGÜ

AÇIKLAMA

YÜRÜYÜŞ'ün 228. sayısında bu sayfalarda yayınlanan "Büyük Yaşamak" başlıklı yazı Celil Oker arkadaşımız tarafından kaleme alınmıştır. Duyurur, özür dileriz.

Ömer Faruk Toprak'a saygı

Nazım Hikmet'ten sonra... Bu üç sözcük, bir yeni dönemi simgelemek için, edebiyatımıza özgü bir deyim olarak kullanıldı yıllar yılı.

Yeni dönem dediğim, "millî edebiyat" akımının CHP ideolojisinin yatağına düşerek rahimde faşizmi döylediği evrede, anti-empyralist ve insancıl nitelikleriyle belirir.

Anti-empyralist niteliğini hiç kuşkusuz Kurtuluş Savaşımızın felsefesinden alır.

İnsancıl niteliği, çağdaş humanizmanın kaynaklandığı marksizmde yöntemini bulur, zenginlikler kazanır.

Nazım Hikmet'ten sonra gelenler tüm bilim dallarında ve sanatta bu temel doğrultuya koşturmuşlardır. İşçi sınıfının dünya görüşüne bağlı gelişmeleri rayına oturtular. Özellikle 1936-1946 yıllarını kapsayan on yılın düşün ve sanat hareketleri bilinmeden yeni edebiyatımızın da "idealist" yorumlardan kurtulma olanağı yoktur.

1940 kuşağını bu tarihsel çerçevede düşünmek gerekir. Bu belirlemeden salt 1936'lardan sonra ilk ürünlerini veren düşün ve edebiyat adamlarını anlamak tümel bir yaklaşım olur.

Bu anlamda "ses", "Servet-i Finun-Uyanış", "İnsan", "Sanat ve Edebiyat" v.b. 1938-1946 tarihlerini taşıyan dergilerde yazan tüm kalemler 40 kuşağının temel özelliklerini (anti-empyralist, insancıl, anti-faşist olma özelliklerini) benimsemişlerdir. Ama tümü sosyalist gerçekçi akıma bağlı değildirler.

Ömer Faruk Toprak, yaşıtları Niyazi Akınoğlu, Rifat Ilgaz, Suphi Taşan, A. Kadir, Enver Gökçe v.b. gibi marksist öğretiyi benimsemişlerdir, 1940'lardan sonraki yapıtlarından anladığımız şairlerden biridir.

Tek Parti döneminde CHP'nin kültür ve sanat politikasını yönlendirenlerin oyunlarına kapılmayan...

142. madde gibi yaratma özgürlüğümüzün üstünlüğü ilkesini hiçe sayan faşizm kökenli yasalara bakıp uğraşını özünden saptırmayan...

Asker sivil orta tabakanın kendi içinden burjuva yarattığı tek parti ve bürokrasi-burjuvazi-toprak ağaları bağdaşıklığının simgesi olan Demokrat Parti iktidarı döneminde, bilimsel sosyalist güçlerin çıkardığı tüm dergilerde Ömer Faruk Toprak şiirine rasmamız herşeyden önce onun direnci adamı kimliğini kanıtlamaktadır.

Ömer Faruk Toprak şiiri ilk aşamada (İnsanlar, 1943) Yeşil Tulumbalı Ahmet, Bıçakçı Süleyman, Tahta Bacaklı Kaptan v.b. örneklerde öykü-şir özelliğini taşır. Bu tür çalışmaların en önemlisi Bafrahlar (Ant Dergisi, sayı 4, 1945)'da destansı bir havayla karşılıyoruz. Suat Taşer'le birlikte yayımladıkları "Hürriyet" (1945) teki şiir-

lere çoğun anti-faşist temaları egemendir.

1956'larda yayımladığı "Dağda Ateş Yakanlar" da ise artık kendi sesine inanan bir şair çıkar karşımıza. Temalarını işlerken en yalın gerçekleri şiirin gerçeğine dönüştürmede yardımcı olan buluşları ile ideolojik bütünlüğü bozmadan dize düzeyini koruyan bir şair. Bu döneminde günece de korusuzca giren Ömer Faruk yeni bir ülke şiirinin kapılarını korusuzca zorlamaya başlar.

Bu aşamayı başarı ile aştıktan sonra duyarlığı dünyaya yayılan bir ses gibidir.

"Şubat ayı daha sonra telli turna lkbahar Ardından ilk yaz günleri yağmur gibi gün ışığı Yüreğim kırık bir pencere demiştin sana Vietnam'da rüzgar esse ben sallanırım Üç gündür Mekong yaylaına yağan yağmur Bilin ki benim üstüme düşüyor sıcım gibi Böyle karanlık böyle ıslak bir gecede Anıların sıcak yüzünü getiremem sana Ama gözbebeklerindeki savaş parıltısını tanırım Uykusuz gecelerinde saçlarını okşarım biraz."

"Kırık Bir Pencere" (Yansıma dergisi, ekim 1972) adlı şiirinin son dizelerinde örneğini gördüğümüz duyarlık Ömer Faruk Toprak'ın sanat yaşamından hiç eksik olmamıştır.

Anısına saygılar sunuyorum.

Hemşehrîm "Genç Öncü"ler

Sendikanın (TYS) İzmir Fuarı'ndaki Pavonyonunda düzenlediği imza töreninde bu yıl konuşma olanağı bulabildiğim kimi okurlar içinç sular yönettiler, isteklerde bulundular.

Toplu olarak gelenler arasında Parti'nin İzmir Merkez İlçe yöneticileri ve Karşıyaka'lı Genç Öncü'lerle ayaktüstü yaptığımız söyleşi nasıl duygulandırdı beni bilemezsiniz.

Bireysel bir tarihi yaşıyoruz hepimiz. Yaş aldıkça, gençler için "uzak geçmiş" niteliğinde olan zamanlar bizim için "yakın geçmiş" özelliğini taşıyor.

Bizim uzak geçmişimiz,

neredeyse, onların kitaplarında öğrendikleri tarihlere benziyor.

İçin güzelliği, onlarla konuşurken gerçekten aynı coşkuyu, aynı duyarlığı paylaşabilecektir ama. Kavranın özündeki beraberlikten gelen sevgiyi duyabilecektir.

Karşıyaka'lı Genç Öncü'ler bu güzelliğin gerçekliğini duyurdular bana.

Şimdi belki iki yüz binlerce doğru giden kentlerin Sogukkuyu'yu geçende somutlanan yerel sorunlarını onlardan öğreneceğiz.

O kentin ilk sosyalist kuşağını oluşturan kişilerden biri de benim.

"Yurt ve Dünya", "Yürüyüş", "Adımlar" dergilerini okumayı Karşıyaka'da öğrendim.

Ayakların toprağa bastı. 1946'larda, ilk kez kitaplarının bulunduğu odayı muharebe alanına çevirdi polisler.

Bölinmenin, fire vermenin ihanete uğramanın acılarını tattık.

"Geçici yol arkadaşları" mız oldu bizim de.

Büyük esnaf düzeyindeki "Boycacı Durmuş Yaşar Bey" in atlı tramvaya bindiği ve "ayıptır söylemesi bugünkü tacir makulesi gibi boya kutularını saklayıp piyasaya yüksek fiyatla sirmesi nedeniyle" tutuklandığı ilk gençlik yıllarımızda, bir çay içimlik zamanda kentin özelliğini tepeden tırnağa öğrenmiş olurduz.

Bir ayakları Sallıh'lerde, Aydın'larda, Söke'lerdeki çifliklerinde, bir ayakları Karşıyaka'da olan aileler kimlerdi? Kurtuluş Savaşına kimler katılmış, kimler Yunan Subayları ile kol kola kordon boylarında gezmişlerdi? Bilirdiniz.

Kurtuluştan sonra kimler CHP'ye emgen olarak "imtiyazsız sınıfsız kaynaşmış kitle" edebiyatı ile sömürü çarkının işletilmesine katkıda bulunuyordu? Bilirdiniz.

Kent, burjuvalaşma süreci içinde büyük mesafeler aldı artık.

Şimdi "nüfus patlaması" denilen olay, Sogukkuyu'yu geçip Hacıhüseyinler'e doğru yürüdüğünüz zaman bu sürecin başka özelliklerine tanıklık etmektedir.

Genç arkadaşlarımız bu özelliğin bilincindedirler kuşkusuz. Ama tanıklığın bilincine sahip olmak yetmez öncüler için. Onlar da bu sürecin, proletaryanın günlük yaşamına yansıyan, tüm özelliklerini özünden kavramak görevi ile karşı karşıyadırlar.

Etkileşim yalnızca sanat türlerinin yoluyla sanatçı ve toplum arasında olmaz. Toplum savaşçısı ile toplum arasında da herşey yeni dönüşümlere yol açacak biçimde görünür. Güçlerini bilimin yasalarından alan tüm Genç Öncü'ler bu dönüşümün yapımcıları olmak durumundadırlar.

Behice Boran'ın 1 Eylül Mesajı

Barış mücadelesini güçlendirelim yaygınlaştıralım

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla aşağıdaki mesajı yayınladı:

1939'da faşizmin saldırısıyla İkinci Dünya Savaşı'nın başladığı gün olan 1 Eylül'ün dünyaca barış günü olarak kabulü anlamıdır. Böylece insanlık savaşını reddettiğini, savaşın getirdiği felaket ve yıkıntıları bir daha yaşamak istemediğini dile getirmektedir.

Barış, hem tüm insanlığın özlemi ve dileğidir, hem de toplumsal gelişimde yeni aşamalara ilerleyişinin ve ulaşmasının ön koşuludur. Yirminci yüzyılda tarih sahnesinde dünya savaşlarının belirmesi ve atom silahlarının gelişti-

rilmesiyle savaş, tüm insanlığı ve insanın ürünü olan uygarlığı tehdit eder bir hal almıştır. Bu tehdit mutlaka yok edilmelidir.

Dünyada savaş güçleriyle barış güçlerimücadele halinde. Hangi ulustan olurlarsa olsunlar tüm ülkelerde işçilerin, köylülerin ve emekçilerin savaştan kazanacakları bir şey yoktur. Onların dilekleri ve yaşadıkları amaçları sömürü ve baskıdan kurtularak, özgür ve insanca yaşabilmektir. Bu amaçla onlar hem yerel sermaye sınıfı burjuvaziye, hem de uluslararası tekeli sermayeye karşı toplu mücadele vermektedirler. Bu mücadelenin bir kolu da savaş tehlikesine karşı barış için mücade-

dir. Çünkü savaşların kaynağında emperyalist-kapitalist devletlerin uluslararası pazar, ham madde, yatırım alanları çekişme ve çatışması, çıkar kavgaları vardır.

Dünya barış güçleri savaş güçlerinden daha büyük, daha ağırlıklıdır. Dünya sosyalist sistemi, uluslararası işçi sınıfı hareketi, her toplumun ilericisi, yurtsever, sosyalist güçleri barıştan yanadır, yana olmaktan da öte, barış için bilinçli ve kararlı mücadele vermektedirler. Bu mücadeleyi daha da yaygınlaştırmak ve güçlendirmek durumundayız. Çünkü nükleer bir dünya savaşına tehlikesi ortadan kalkmış değildir. Türkiye İşçi Partisi kitlelerin barış mücadelesinin Türkiye'de kararlı öncüsüdür.

Boran 1977 Kasım'ında Lenin Mozolesinin önünde

Behice Boran çağrılı olarak Moskova'ya gidiyor

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, çağrılı olarak 5 Eylül Çarşamba günü Sovyetler Birliği'ne gidiyor. TİP Genel Başkanı Boran bu seyahatinde, Dünya Çocuk Yılı dolayısıyla 7-11 Eylül tarihlerinde Moskova'da toplanacak olan "Tüm Çocuklara Barış İçinde, Güvenli Bir Gelecek İçin" adlı 1979 Dünya Konferansı'na da katılacaktır.

Hatırlanacağı üzere Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran, Genel Sekreter Nihat Sargın'la birlikte, 1977 Kasım'ında da çağrılı olarak Sovyetler Birliği'ni ziyaret etmişti. Boran ve Sargın bu ziyaretlerinde Büyük Ekim Devrimi'nin 60. yıldönümü dolayısıyla tertiplenen uluslararası konferansa katılmışlar, yıldönümü toplantı ve törenlerini izlemişlerdi.

Barışseverler Cemiyeti

Türkiye barış hareketinin ilk örgütlü çıkışı Türk Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşu, 14 Temmuz 1950'de gerçekleşti.

Barışseverler Cemiyeti'nin kurulduğu günler, emperyalizmin "soğuk savaş" politikasının tüm dünyada millitarizm ve nükleer bir çatışma tehlikesini yükselettiği ve bu politikanın Türkiye'yi de etkisi altına aldığı, Türkiye'nin saldırgan NATO blokuna sokulması için girişimlerin yoğunlaştığı günlerdi. Yükselen savaş tehlikesine karşı dünyada barış hareketinin ilk örgütlü adımlarını attığı dönemde Türkiye'de Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşu, ulusal düzeyde barış güçlerinin bir barışarı olduğu kadar, dünya

barış hareketiyle Türkiye barış güçleri arasındaki dayanışmanın da güçlü bir adımıydı.

Barışseverler Cemiyeti'nin kuruluşu üzerine bir açıklama yapan Cemiyet Başkanı Behice Boran, "Gerek dünyanın gerekse memleketimizin durumu bakımından barış davasının bugünün en başta gelen, en hayati ehemmiyetteki davası" olduğunu belirterek şöyle diyor:

"Hayattaki her iyi ve güzel şey gibi barış da ancak uğruna çalışarak, didişerek, mücadele ederek kazanılabilir. Barış davası da ancak umumiyetle vatandaşların ve halk kitlelerinin alakası ve gayretleri sayesinde kazanılabilir."

Barışseverler Cemiyeti'ni, daha kurulduğu ilk günlerde ivedi bir mücadele hedefi bekliyordu. Türkiye'yi emperyalist bloklara daha büyük bir bedel karşılığında bağlayabilmek için gerici iktidarlar, dünya gericiğinin Kore'de başlattığı saldırı savaşına katılmak üzere Türkiye'den de asker gönderme kararını ilan etmişlerdi. Barışseverler Cemiyeti bu karara ve uygulanmasına kararlılıkla karşı çıktı. Kararın hem Türk Anayasasına hem de BM Anayasasına aykırı olduğunu vurgulayarak, Türkiye'nin Kore bunalımının çözümü yolunda barışçı yöntemlerle tutum almasını talep etti. Barışseverler Cemiyeti'nin Kore'ye asker gönderilmesine karşı çıkan bildirisi 28

Türkiye barış hareketinin ilk sesi

Türkiye barış hareketinin ilk sesi, "Barış" dergisi, 15 Nisan 1950'de yayımına başladı. "Barış" dergisi, Türkiye barış güçlerinin emperyalizme ve savaş tehdidinde karşı gur sesini yükseltirken, dünya barış hareketinin çıkışlarını da yakından izliyor, bu adımların Türkiye barış hareketini güçlendirmesi yolunda etkin çaba harcıyordu.

Barış dergisinin ilk sayısında yükselen savaş tehdidinde şöyle değiniliyordu:

"Yaşamak isteyen, daha iyi bir geleceğe doğru hamle eden milletler ve bütün namuslu insanlar için harb nasıl bir afet ise, saadetlerini milletlerin sefaleti ve perişanlığı üzerine kurmak isteyenler için de barış bir felakettir. Emperyalistler ve yardımcıları bu felaketten korunmak için yeni bir harb hazırlamakla meşguldürler. İktisadi birtakım planlarla ve onları takip eden askeri paklarla bir kısım memleketlerin siyasi ve iktisadi bağım-

sızlıkları yok edilmiştir. Amerikan emperyalistleri mahalli mürtecilerin yardımlarıyla yerleştikleri veya işgalleri altında tuttıkları memleketleri askeri bir üs, bir silah deposu haline getirerek sulhü tehdit etmeğe başlamışlardır."

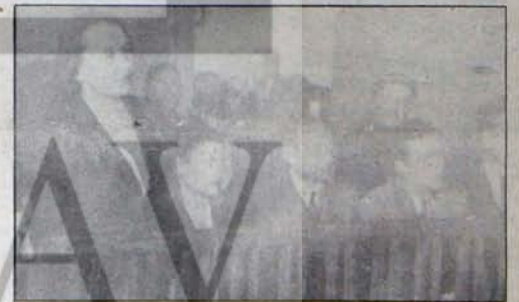

Temmuz günü 24 bin adet basılarak dağıtıldı.

Barışseverler Cemiyeti'nin bu etkin barışçı girişimi, gerici iktidardan büyük paniğe düşürmüştü. İktidar, derneğin bildirisini gerekçe yaparak Cemiyeti kapatma yoluna gitti ve Başkan Behice Boran dahil olmak üzere yöneticilerini tutukladı. Dernek yöneticileri ağır hapis ceza-

larına çarptırıldılar.

Barışseverler Cemiyeti, Türkiye barış hareketinin ülke tarihinde sağlam geleneklere dayanmasının göstergesidir. Türkiye barış güçleri, ülkemizdeki barış hareketinin dünya barış hareketinin doğuşuyla eş zamanlı olan bu geleneklerine bağlı kalarak mücadeleyi zafere ulaştırma bileceklerdir.

14 TEMMUZ 1950'DE KURULAN TÜRK BARIŞSEVERLER CEMİYETİ ÜYELERİ, "KORE'YE ASKER GÖNDERİLMESİ" KARARINA KARŞI ÇIKMAK VE BİLDİRİ DAĞITMaktan ASKERİ-SİYASİ MAHKEMEDE YARGILANİYORLAR. AYAKTA BARIŞSEVERLER CEMİYETİ BAŞKANI BEHİCE BORAN GÖRÜLÜYOR. ÜÇ KEZ SERBEST BIRAKILIP YENİDEN TUTUKLANAN BORAN VE ARKADAŞLARI MAHKEME SONUNDA AĞIR HAPİS CEZALARINA ÇARPTIRILMIŞTI.